

ОЛЯ МАЛЬЧЕНКО

**Р
Н
А**

Оля Мальченко

Орна

Хмельницький
Видавець Стасюк Л.С.
2014

УДК 821.161.2
ББК 84(4УКР)
М21

Мальченко Оля

М21 Орна – Хмельницький, Видавець ФО-П Стасюк Л.С., 2014.
– 148 с.

ISBN 978-966-2758-00-9

У другій поетичній збірці Олі Мальченко «Орна», що засвідчила не лише настання нової моделі мислення, свідомості та письма, а й появу філософсько-естетичної концепції, яка ґрунтуються на ідеї багатогранної сенсостості, – представлено фольклорний тип поетичного мислення: ідея вивільнення внутрішньої енергії слова втілена шляхом звернення до ментальних коренів – народнопоетичної стихії як найвищої духовної та екзистенційної субстанції, її стилістики і мотивів, образності, символіки та метафорики, та – водночас – її творчого переосмислення і трансформації. Це витворює багатоплановину художню реальність, де втілено радикальні пошуки: у формі заклинально-магічних фольклорних стилізацій досягти максимального рівня семантичної наповненості та концентрованості мови, – в результаті чого постають спалахи сенсів як вищих одкровень.

Видавництво подає твори у редакції автора, мовою оригіналу.

УДК 821.161.2
ББК 84(4УКР)

ISBN 978-966-2758-00-9

© Жилякова О.О., текст, дизайн, 2014
© ФО-П Стасюк Л.С., макет, друк,
2014

«Радій – се Слово перенароджує»!..

Поет і жрець були спочатку єдине,
і лише подальші часи розділили їх.
Однак справжній поет завжди залишався жрецем,
так само як справжній жрець - поетом.
І чи не повинно майбутнє знову привести
до старого порядку речей?

Новалис

Друга поетична збірка Олі Мальченко «Орна»¹, як і творчість поетеси загалом, засвідчила не лише настання нової моделі мислення, свідомості та письма, а й появу філософсько-естетичної концепції, що ґрунтуються на ідеї багатогранної сенсості та реалізується на різних рівнях – лексико-семантичному, формально-змістовому, ідейно-естетичному, екзистенційному...

За радикальністю прийомів, що є генетичним і типологічним продовженням поетичної традиції Київської школи, Нью-Йоркської групи та деяких поставангардних митців 90-х, цей художній феномен постає як вияв контркультури, – що в контексті сучасного мистецько-культурного процесу, все ще позначеного впливом постмодерної естетики, – є маргінальним позасистемним явищем, яке утверджує альтернативні цінності: відновлення Суті, всеосмислення й одуховлення речей та їх першовитоків.

Слідуючи ідеї абсолютної поетичної свободи митця під час акту творення через звільнення внутрішньо-позасвідомих порухів, руйнуючи межі звичних системно-логічних зв'язків і структур, поетеса сягає у глибинні пласти мови задля виявлення сакрально-божественної природи слова, утверджаючи настання «ери наденергетичного письма», – покликаного стати поезією майбутнього.

В «Орна» представлено фольклорний тип поетичного мислення: ідея вивільнення внутрішньої енергії слова втілена

¹ Перша - «Вібропростір» (2013).

шляхом звернення до ментальних коренів – народнопоетичної стихії як найвищої духовної екзистенційної субстанції, її стилістики і мотивів, образності, символіки й метафорики, та – водночас – її творчого переосмислення і трансформації, що витворює багатоплощинну художню реальність, де втілено радикальні пошуки: у формі заклинально-магічних фольклорних стилізацій, за допомогою поетичної техніки «ефекту смислу» (методом подроблення/злиття форм) досягти максимального рівня семантичної наповненості й концентрованості мови, – в результаті чого її постають спалахи сенсів як вищих одкровень.

Ефект хаосу, спричинений, на перший погляд, морфологічною неоформленістю слів і словоформ, відсутністю синтаксичної логіки, є відтворенням стихійності мовного потоку як найпервиннішого акту комунікації, не позбавленого, однак, внутрішньої структури і прикмет реальності.

І якщо одним із основних мовно-поетичних концептів «Вібропростору» було втілення на письмі ідеї: Слово – Бог, то в «Орина» можна простежити його подальшу еволюцію до рівня: Знак – Бог, що у результаті дає зразок «звукової поезії» (термін – автора).

Тут і знаходить вияв ідея множинності смислу: методологічної рівнозначності розщеплення/зрошення сенсу, а в мовній площині – цінності кожного компонента: лексеми – складу – морфеми – фонеми – знаку. Усе є суть, усе є глибина, усе є вкрай наповненим і рівноцінним, усе містить у собі чисту енергію творення. І знак – як найбільш концентрований закодований згусток сенсу...

Загалом, як і «Вібропростір», поетичний простір «Ори» можна охарактеризувати як «багатовимірність». Це і всеохопність символу, вихід за межі конкретного поетичного образу, його універсалізація; абсолютне руйнування темпоральних зв'язків, що являє текст як позачасову й позапросторову конструкцію; екстатичність світовідчуття, чуттєво-ірраціональна рефлексія, поєднана з потужнім ліризмом; еротичність як екзистенція; формально-смислове експериментаторство; очищення й сакралізація мови, звільнення від набутого цивілізаційного раціоналізму слова й повернення до лексичних першоджерел, що наділяє поезію магічною

ритуальністю, тоді як яскраво виражена ритмомелодика дає поле для можливих музично-вокальних експериментів.

За цінисно-світоглядною домінантою художній простір поетеси наблизений до естетики і світовідчуття романтизму як мистецько-культурного й духовного феномену. Власне, йдеться про відтворення і продовження романтичної поетики, типу мислення і свідомості (у дусі раннього німецького «магічного ідеалізму»), що в контексті сучасності набуває певної, передовсім формальної, видозміни, зберігаючи свою суть, та отримує авторське визначення – контрромантизм. Тут – як реакція на глобалізаційні тенденції доби – занурення у світ праідей і праобразів, відновлення концепції мистецтва як найвищого одкровення, його волонтаристської природи й герметизованості сприйняття, повернення поезії тієї сакральної суті, якій відкривається безкінечне. Звідси – архаїзація первоначал як невід’ємних елементів людської природи – Любові, Війни, Свободи, Природи, Краси – і виведення їх на рівень абсолютних істин, що формує нову модель буття та – глибинно – передає одне з вічних людських прагнень: знайти цілісність, повернувшись до первозданної простоти.

Оля Міськова

Ера наденергетичного Письма

ми жили тут ми вибухали тут...

Єдноскресний виодвибухів звук; спокохані словом! Вирапойтесь! Що ж до свіччаної обойми від слова як вмістилище енергій йде гуртоване положення точного нанесення. Всевстановле. Слово не потрібне – слово ж бо стирається віщування його старіоту всі ваші вже мої. Маєш на звук звук енергетивно – маєш на участь уривку – вкласти як у Двістіслівне. Ніхто не відріж – відріжемо ми – ті залишки витлумачень.

Ось тільки-то відчуй! Вміст енергій у те що колись було за слово нам, як воно стерто – репані каміння. Вихолодженю голосне часто – от чи енергію ввібрало говірку – от ми купалися у залишши Слів і вони енергетивно вирівнювались і доносили краплі блукаючих виодужень Волі. На змагання Слів – чим ватро мало дає. Слово роздроблене – Слово розріднє дробіння.

Поезія далі не матиме звука як що Поезія вже відіб'є реальність безтілесного.

Поки близиться Ера наденергетичного Письма – енергій звукових матриць енергій все частотних вблиску проголошень розрізаних Слів і їхніх кінцівок солодких стікаючих краплинами пісні єдиносиля Енергії шумів Поезії свята єдинання хливких борінь за ясність обезлогіченого каяття – по після тих залишків нашого цивілізаційного гниття. Слухай... бо ж Слово перенароджується – воно викидає старі тіла – та його першооснова – Наденергія лишає хиж настанов у Світло. Близька поразка клінчучих систем. Близька поразка вас – не-вбитих. Релігії впадуть бо Слово як стане безтіле – Слово стане позбавлене кінцевого нуля енергій... що наостанок порох заспіває камінням глибими.

Радійсе Слово перенароджує...

таврюочизерна

невже розчиненню сподобить відправа
гентіанові тоноси уводлям афілювали сновидців
росистими валунами й мідням – теребою
і просторчею ситовень
о налли!
киплячи племена убачу перекосовищ
пісень затвёрди яко песиголових
вигнанців – несхожими листовищами у тар
надпобігу хланів мов суправді й теребночі
натикані у захід розмоченої лакум'ї
телурничний голос – землячі потворні!
окиси коханок погущявою вимагали
допоміжностей свинцю – запарких металів
що попереду сонця беззгасу стоянь
солжачи моречасин – від розпаху
магнітеребуття...
згіганчине пов'ячча соколиногопаду
на рідність зайця – й на болочу зчепінь надймень
шаруд падозорів
щонезате непозвику до переохоч – лестовища
смак втопилекорабелля
усі незаміщення витікають береговиною
у пульсуюче де

вудли

віррнуті колла рибалло
словій моловом словій
тимбо аплеску добуто
бірно глао хтоллю
ами рибиливиддям
намаззовим оком'я
кластилаю
рошо мо
глику пушу
засімотоворибло удва

над(богу)литва

валорнь кривку розпізнаного півночию
тадріснутою ставу помічъ надсмутном
переліз шивар'я тливня парби
штормибрів
вистлимили поміс
непідкріпленню чорготвої
щезання влірвами віску
роздруджують колишнісь
крейдисланцю і передріжъ
і передмалі
копитви драву блону
воглосі правиць
шамму та
розтравирипроті
масу граку славні
тмону збіжъ
рону те!

о е т и я

х то е ти о і я ти ми е м о і ї
х ти о я ти а є
з а т я г ти о н і ю н е о й
х то і г л у ч е н о ї
з м о в ч р о с' і н ю
ма о н я к о г т р и
м о з н і от у х т о ч о
ти х т у ю н е
о м и л ' ки о е і й т у
р о д р а х т і ї
т в л р т р а в о ю р н о
я т и
є

з(під)річе(в)о(я)ре
о(лем)би(мя)тої
о(лем)би(леї)
їв(ні)де
(к)у(сно)ти(й)
моло(ти)ної
т(ра)ви(тіли)
опле(сті)п'я(в)іноче(во)
отриводе(ма)ї
коло(мут)в(i)
пів(цві)ту(нки)
(ледо)ружат'
(дано)пасовин
(дано)надкісся
синьосерпіл!
(об)відми(ме)чер(losti)
рибари(о)вуд(лю)ют'рибо(лин')
во(шале)но(крів)девчче!
(ід)явору(водо)ойде!
посто(в)бури(t')
(шип)л'он(у)чи(русо)нії
одденилла
їд(ноче)квіто(м)плод(о)виц'
во(пла)місяцино(ю)
лі(пото)пел'ниц'
(гір)орше!
охлад'(мі)землені
про(буди)женщ(ям)
лугов'яч
о(рясо)ви(воло)х(а)вим
племітнам
юж!

тобійу

гаря(чиε)пере(вод)ди(й)ди
хи(й)де(рео)в(уст)теε
(об)во(алео)гне(нн)й(а)

io(по)я(сувъ)o(нн)ε
o (ча)ши(лес)то(од)зва
ε (тіч)ε(ти)i(по)об(хва)
a (пов)e(нн)a
e (те)риε(y)кус
o
y (без)зво(po)нн
i (пло)дд(й)a
y (ста)ле(n)i(зби)ра(nь)ве
o б(i)лі(сно)вес(ь)i(ни)n
(мо)в(ча)нь(iε)ни
(ме)ж(o)віε(три)льн
o
(i)ча(ε)c
(p)оз(cc)ип(y)
ч(a)спo(чи)n(кoe)
(y)сx(один)очiε
вiд(бери)

е́й(див)ватро(дів)о(ліс)

ой(е́й)ватро(дів)о(ліс)
ой(ий)чен'ко(ялів)поміл
чин'(би)грушви(до)цу(кро)ї

ве(зіл)білен'

ча(ру)сто(їд)ружо(в)
яко(син)ниц'(горшe)мілл(яа)

(вели)сони(йа)це(ой)єй(і)

ой ico дів о л
тре(е́й)ва(дів)о(ліс)

пла ж ў гли(д)ни
у кид а л

и лег ви

шир (ви) но ї

д'сіл' спо(колі)вку

чор(во)чни

спи(либ)рів(ен')

од(заходу)

ві в

ч ар і (йу) т'
у(по)гуще(сінно)виц'

яко(р)анно(дів)(о)ліс

єй(про)

кине ст'

(зс)в(м)л(йу)
до ло не

йу

червл(ячи)іг(ви)

як(о)ле(ой)трін
 як(о)ле(ой)смýчк(у)де
 (оне)бити(од)як
 во да зе
 е зій де є бли
 а о ва тро мя м
 роз(по)гаси(ти)ж
 і є і
 о ще моло х(в)
 (гли)не(по)
 моло (в)и
 ц(ц)і
 юнв(а)з'яво(йу)
 го ду й є
 ли пп ки (й)
 о є
 с те бі лл
 у
 шумо в(у)
 з
 літ є
 барвотря
 ой(ле)ой(ме)
 оп ле
 де(б)ли(очі)
 де(б)ли(куде) pp (и)
 м(о)гили(це)клей(но)
 о то че
 мо хо
 ви
 на
 (з)мої лл а
 а а а
 жа(ли)шем
 тріпови(m)
 е
 нав'(й)у
 о точе лива
 ді ва
 о

м'я[отопи – лнх]

при(я)те	[о/мни]	лйу(ва)ли/ї
три	[озовсю]	чи/і(й)

о йме	[ўай]	гли/і
і ли	[існоіст/м]	в/о
віз	[бітомій]	рв/і
а ве	[ъ/оімвн]	рше/н
то м'я		бі(й/у)
й це	[різ(у)ни/е]	ти
не і о		
д ва	[ізомзай]	нко й/у
м'я	[отопе – лих]	ci/в
из		
ик	[їмитвомиля]	те го/ни
у ва		оч/у
ли		ті
о(іль)шо		аскл(айх)
ви(паро)		
в	[у/від/ря/ст] в	
пів	[оінш(й/а)]	пів
	ч(a)в	
	пі	
	в	
най	[шевернопо го]	най
уз	[учч/й а] ші]	виш ми/лі
п'я	[залії/ро]	нк ов
на	[тіос]	д i/й
щин	[ло]	
i	[ри]	че/ка

(н2i)

млиємарво

а о б м и
м а є и а в р і т и в т і
м а о м а р е н а о д в'
с и р а л' в с о т а
м р і й р о л а с
на к о ч в т о л у н о с п о
л о о м в о
а т і к в м и на і є
т и в у л у к а м и
з а п л а в а о п а в і д д ю
п і л л я м о н и в н и м
м о о м а р и ш м о
п о к і с

що(ми)

у з береж ж я (шо) ми (м и) ло сти (в) или (с) во ѿ ми
маряни м оу' (шо) ми (ур) ви ці (св і ї) лі пили
па л' ці песту (шо) ми (ма) ка ли (мак) у (г) олод (й) свіч
(но) мляли с' (шо) ми (пл) иття (мал) и (з) а (від) праву (i) п
о (лесе) н (ки) шо (м и) ра (но) відс (та) в (а) ли (зо) покіс ся (м)
шо (м и) по (р) охов і (ли) стебло (рівни) н
(по) шо (м и) рів (м іс) ли (к)
ро沃отою (по) шо (м и) полистува (ли) лісні (п)
означки (шо) ще (м и) звіробой (вари) ли
на спрагу (й) ще (м и) га (сили) гло (й) даю
й (спи) ло (й) ще (м и) сти (й) ли
шо (м и) марив (н і) ли
шо (м и) розтір ску (ва) обожне (бер)
е жи (мен і) о (шо) ми (лиш) покіс
(шо) ми (оста) лі (об) тинки
сни ос (о) ні (шо) ми (пса) ро (дес') біля (ши) ї (ри) во (г)
ро (з) о (нут') (шо) ж.
(шо. м и) бреши.
се (ж) прірва (з) дво (бокі) в
в.

чорна крупа наокруглец' щоли

ран на даю на у
у кла чи ран
зву но росві і кла чи
же п тки у даю
по в т' н то трі
но люю реве 'у ва ве
лич 'у сув н²i лич у
и пере а ве ніш
і жа що на ро 'у
од х(о) ви го до
жа над ма си у що
х(о) во є л й й
с ш ти ло ш тем лію
лаб у го си тим ні
у ж дво зна н²a що
пря о х(о) ме як
від го не у пе не
то що сти без чи
є н²a і як с т' по
дна в ю про я у
чи й хови за рон чи
н о щ бо у
ран ва все на во як
у ти ж д х ?

м л и а я

частомиляя
миассеїжнаодпівли
милаяіоуєївиш
м ил а я сн і відпи
уюочені с'
тоутобіув
мере ссто ріж' над пле
сов ці чека й
оуначнеізн о
їш'ое до е з
м ила я в
же попіл
одтво я
йрічко

спермов'я

ота твій потік
тєя о пленію во гне
бі хай ори ває
тсе хай остре ллиє а
до перед знаму ото є і
сперм н я мова твояч
од не тим повідстрілом
у щебомає ш запе ча ім'я
тону у полі тамза в в
ряд у тих миг о и и
чи у рук у сам в п
ливає ш на тих е а
що оні міли р л
спермовни же ни
бо одних о ш за
спідка у плі
є нім' д
ти ж

осперменілаціня

ос'мені лла лан'що овібрало вої сув' голосит' віттю сечої
печалі на відправу чи оступаю чи ої опімілі просу в
обережних
суходолу щоніг стиска о ребротишу
як чорна берегом входила спермов'тво у котлови умащ
торф'я то мов' спермаришем відстрілювала пут'
однакови човнів всіх що ошвартовані до тугої свірдовиці
ти вийшов обіймаючи покій
знаряддя правити до нових бережж за озброєних знавибуху
ще
надчекаючи сур'яну діву що ос' нуртопіхвою всотала тую
морву
млирії спермови
зірни одначу усвідчадну остом'
сперміл' на тому всезнаходу шир колодязну оситу
весняніч зарошу мус' віт'нитої пол'оту

осмермов' тво
оштовх прокл'они рота
воднит' і
од(віб)у
хов у густошиу суцвіту надсперменілих заплідків
пророчен'звіру
омовнеспермоб'e!

соон

сноови між багне
сноово на сноод
землясне під гоосні
землясно оснєе суноосон
соон'отискає сопниці
вітрясе сооні щонатрави
ос' соонія безпеча пла р'я
мітка на віко
січка на черп
отаяоходу глитає
снодіва о дівасноо
до як одила
спод та спочинку свербіла
отекла у соон
снодна рубала ме
на сноття

рубала ме
надвізміїсно снодлява
яд снодію ме обіцяла
ще сномі я мивим
окрас'мо парсноі!
снів'іченуущепереймаю
серкв'яну цию вже сімома
мітила як сікла
снов оди ю голову на
змія стегн оків ш та прядив о
сікла илляло
сновутіч
снодіво первосни снодо
підмаруобох
край стебляче вино
соон май за сім'
є

м р а і я

ніч палаючонебесна

чом го лосу твого мені замале
всеовколе у спразі.....у

(вес)колисто(до)в

ви(пі)чує(до)ріг(що)в(i)с(ве)ду(о)дали(ну)

стогонумрякабосої

вона(я)ти

ми(лля)ва(чи)реш(н'o)!

сма(горта)ниe(ча)риво(о)гри

зе(о)гри(зве)ме

м а р и в а р i я

ноги(тво)ї(ро)з(ви)дніли с'

півпорядполюси

не(в)земле(поча)в(к)у

в с е з е м л о о

в(се)не(дих) а ма р в і ε

м а р и в о р н е

м р i я пр. о м а i ю р

щ о к и в у г л i

їх(ков)тну(i)х(о)спл'o(в)у

ри н по с м е р т и т у

ма(rie)..мо(ж)ніч(скре)са й

миготілаврятову у у у

годі...

> я

м р а i я

рнаа

прірвврудей
непозбираой
рна оявіомеї
оічченаріз'чирвне
ливоої міс вооє
гроо
на менеї вес'
раоно!
веес'ців'оостороо
віс' смеявиоокріве!
свяотаізміс'
обри зовше
зовишотліон'
рнаи
и пи є
марріє чне ц' до

т'тію

ти	горіти	ти
о	тіл'кти	ти
ло	пломпі	т'тію
то	вни	ти
ти	кно	о
ти	йсне	о
ти	н'	ти
	мил'	
ти	любві	ти
ти	бажа	о
	н'	
о	тиво	и
о	л'нимне	у
	м'я	
ко	кіл	
ти	майво	ти
пли	нмій	ти

болітокісся

о(туж)о(мед)мели(стес)а(ти)кісо
е о ї йа у п'ята(у)болі(т)а є
омирено стік ла тоу ко си
цю міле нивилат ій є болітони в'
весн яко ріжтеруж жовтицю бо
літку кісс' стелоієпелення лазбіру
оувод д ру месно мож впо
плести бом'еш ст річ заліссілу орк
уопасниц е ч е що че маке
чеж ота м мал'во поси п
чав ка болітв' я на косни ча
а е ї не вс им
а е ї жж е
ій ід ускал а о у болітмо ло
нетожно о остиг ля в аа
косою в смоктала ліс
долу олишивши и и

пранул'

о о
о р в о р о
о т м р и й т н о
о р б н т в б с л в о
о м л р' с т к л в в т л о
о ч ж т д р в ч р и л з м и щ о
о н м и ж и р д с р т г л п т с н о
о в ч н р з б л г л в' п в н с д м г о
о г ш к р г р г в с м м н з н л' щ б о
о с в д п л р' т м с л' з т б м л р м о
о д б б в й н и й д в р з с п в о
о щ ж и щ л и' в и ч т к л х ч о
о л л т р р з л м п д т м о
о б р в т г в д ч н м д о
о т р н д в т с м к о
о о с н с л п о о
о о і є а у о о
о

вироків над нами не існує

пото б і всеб сно м
пото б і всеб гаря че
терно в'ящеб змагаю се
зам'ї пи ї щенаклика чи
від ча й перено ся т'од
разні на спожив у злам у
ітер в
онісейніє
спідка є ден' розрива
н'я птахο надтодз'об
нілякаю т' вигадавше
зочин о омий тіло і дзгадку
велични ро тризикує спорідне нам
вміщу єштетра й пі пи то
жене ш так я к тілом о
одразу б за довол ен'
явони бачи се гніз до заваж ає
шепо чу чи перепо ни
наснисе пошкірі тримтя чивітро
маря чивітро
вироків над нами не існує
наш вирок сл'ози пособі
парспо кій одначе вірний нашому угубтову о
квітко бажаю млого соку
пелю стки пилок не стримністебла
квіти наша іжаєдина

т о ж б 6

е а е про ці л'в і д а а
р' я на бо ще б ї н а
літ т ві р шив о о у
м ме у ці ч' т т е
гли во то ж с у у
ни а тл а в ще г у
о о и я вка у кли с е е
г у с с й пік о у х т о
г н і м б е з т с б им
м є о в пи ї ли ш
а а а а а а
с у м' в' сте ні й ще
у у у у у об ?
жно б р е
й д и й х д и й в й м и
й р р у о к з н и л о й м и
з і р у й о с й в і й н л с к у
б о й р і й н и к щ е й с е й б о
в н о й н и й в і й к о с т а й н о
о о й п о в і р д у ч а й с о й н у
б о т е й с п о н л л и н я у
о о о о о о о о
у О
й н й
т о ю й п
стка

ожвже(не)дика

о ж н д
в е е и
а ї в к а
в м о л н
д и л з а
р о і т і
і в к и н
і ж б с у н
д е о м р
о р в і я
о і т в у
т г о к
н і в р л
а р і н и
є в д к а

ожвже не дика ожвже
не ожна а тла скупала од
вне піdn лаа ерца у для
що ож як не ота от млія
на от ід по рівня на слі
д від поов ні вв і р ад
іс бо на потрав' ішла ніяла
та вже не дика
віроусто м ла
ну

гіпнотичний жезл

спис!

меч(ріж)о(чий)о(низ)у(чий)п(лю)щ(м)о(гут)ній!
на(о)тобівог(ни)ція(начи)н(на)три(зуби)m(води)
люту(від)!о(смі)лий(во)бив(не)в(п)у(сти)ж(сво)ї
роз(квіт)лі(дов)жи(у)mіс(ци)ни(сли)з(у)й(ско)пи(ща)
барв(у)mіц'мудро(го)от(ти)ску(у)сл'o(з)у
глибиню...вона(ж)m'якне(як)вби(ра)є(ш)ти(камінн)я
огіпнозжезлу!

як(ой)що(не)вміш(е)

як(ой)що)русл(біл')ша(е)

н а! а с е ж з а п а х з л и т т я п е р е м а г а є
с е ж в і т е р с п р а г з в о д н е у с і є в т р а т и ...
г і п н о т и ч н о ж е з л е !

н а й на с о л о д а г н і т и т'

ран и т і в с і т о б о ю с т в о р е н і

в с е ж в и р у е б e z t o g o т o r k a n n y

ц e b o o в e l i k a s m u j h a r o z t y a g u

т e z b i v a e t ' s y n a s o l o d k u s t r i c h n u o
г n i c i o n a p o t y a g n o v n o g o u p o v n e n n y a
ш o ж v a r t a b i l ' o d o s y a g n e r o z i m k u n t

o i i p r a g i u e d e n o e c s t v o

o c o n y a c h n e n o g o v i s t o v x u d o c o n n y a

v i v e s h e n o i j a x

o ! ї m t a b i l ' o e d o k a z o m v r y a t o v a n o g o t i l a

s u t ' s v i t u j i n o c h o g o u p o v n e d o !

й m a n n y v i s h a s m e r t !

g i p n o t i c h n o j e z l e !

o x o d ' t i n i z o p o l o n i t ' g o r l o y a z i k u

r i z o m z n i i s h e d i x a n ' o !

s p i z n a e s h l e z s i l ' n o r i j

l i t i n ' o g o l o d n i x t e m n i !

н е від п о

в і д о!
не рід! не! сил відти х
в і д є м и н
мо як не мож у
бути з о!
рече ні як втікти?
втеча мно ю
чи в т у товани
чи в ря т
тиш подих у ртуоче
спече пов небезкінеччя
щопомною затам
пітися о бі г!
якте бокохаючи не од
кресни ти пів ття
як тебе коха чи не
забу титі кляття
щоунад мною осіли
ті щозабороняли мені
відчува ти хай бо
тівсі згине т о!
хай збере т е пекло
тягучие...
те що сліз варте і спів неваж де
за тим багато сомни х що бо
лю блю тебе м о
ще люб
бо
зарано...

я ж не о...

я ж неожнеожи ю
отобоіє
єжянеодмію
й неоюодякдиупо
тбоюйнеунци
йнечерначи від
рбоос'яотоюб
йняюотобоюснияю
вмающещеще
спливо врмаюіл'шил'ш
стигводупойтваюз
ютбооптисозтвой
згаючіг слід
вменеієщещеж
отбі
вітер!

от на яріг на богове тримав по з табунів лісу чи б тебе випасати у
почаллі лона чи в тебе бій хлюпати чи надбою
л шати надбою тобі йно стримати лиши бо ж риття на
пійманій шкарапалущі совети ліг у то й сону давит' з
ластівка найближче до лона

змри: домівка поруч слухай ос' ладнає ким би слива збирано на
двох чи за одного вісімка; домівка що м нам сте
щілина жме вже сам бо в те надто щілин навпіл сом у кидку під
витулениям сод мар зітнути щілина тисне й водит' нам
тісна щілина
тепер з іншого боку
долішня
ні вже
повз домівку

понаднамищезни

а у теб ваперенас
а у том понаднам щезни
краду новизначите
алені завмерли
гудут' повз нас
аде випросити пролляття
сніг потиг долівках стукотито
іскучив лан за зга сдним
старим весном
тистерегти най гудегрудищобне
нерозмили жовту радіст' молов
іви йдеспізнени й сопілкар
встромит' сопілку в тужні груди
про нас
чекач ввеснячу відзбулину кору
нана с веснянка впаде і тріснут'
юрбою згострене повогнищ
силует бів них стежок
сее безневинне дятлуня
шугає скріз' розніжуючи близню
смолу розщіл'ної слизос оснії
вік тебе небачила і всне
пробачаю чи любіст' очей і
зріджену погрозу міф тягне уособою
оріївни вкриваєні брудним намулом
простягаючи на сусі бескетну віддал'
підвесь ухлинию
у

потойбіччяскриня

вряточерве н' межо з ви н
куса ли по о мо ти не і є
ліз палах у ще сете бо в до
можу чрев з в о рот у ми ти
ба чрі з к озаосну вир і теб о
став мив кличи плавна ося в у
сосну ліска вісерпи омин а ли овна
ез у ч
и ба чи ш засилочерпанку!
внигоріли попілховаю ч у клеймені
ли вуха : нач едонечути
ви багне о к онниці овідпів пи
ра мені зем лец' що ж за в зи овлас
ні ти ж відпуска ття множ стріч
ай ї розрізом вна о бир ає
данутикрай
в о на нетіло
потойбічч я скрин я
у с я вна січкови х
ї крив
я них дарун ко

як відпускаючи як

... всіслівно горят'...коли чи надто горят' поверхсенс у [дощ пий
л'ни набагато чистіше змус' роз'тіти дану] о
кістки до мене набрякні дощами крові [не надто поспішні
лишви] зупини м'ї як ті прагну мерво [як війти по тій всі втоми]
як з. зупинок що хтілій я вмиран' не впусти
як відпускаючи як
вже немає відвороту
[шиплят' зачинення втечі шиплятті погрози]
тільки вмирав як підштовхнув [ще це ціл' приняттідія]
спрощених уважненні [ос' тривай в моє трим
про о тут у роті повнім крівни]
оспіши златати оставу подиху
[отут]

свобод.о

ераніє зі миіла
боримо о!
сл. із повніє зап'яст'
боримо о!
хто ж стріляву свободу?
вмирают' зливіям найвіл'ні
невтримай! житт я біля сміливости
воно же у руках натертих
жетих ішум вод
жахлива поміч смерти
невтримайтесь! посеред болідіткни
послабіст' її очей
цекулі
очі вже завадят'
плиною же всебачні
згустилас' крові є
слав селиєм свободо! оцілована
багряє виром запахом кровистом піску
насіл' же поклади
відродже
п(о)

острів

ч(о)рни(и)о(чи)рно		
↓	в i	↓
	й	
:съ(к)		ÿ
→ то		лли
	ч(и)	
i	чи	↑
↑		дв
ā	→	ш
↓	→	... сп
		ог
ä	→	д(с)

садо(во)маз(не)

(сухо)ти(вирва)нню
(це)ко(пали)на(ви)добу(ду)
к(р)ов(іс)м(ачн)ої
й(за(без)пече)но(їс)відо(ми)м
п(р)оклят(о)тям
с(того)ну
та(кі)сух(і)а(ле)
н(ам)о(к)рість(ляга)ю(ть)
скл(ад)ом(вів)ці
ось(ось)ви(кіпа)ти(рай)дуж(на)
(по)об(гор)тка(очи)ць
ци(мбу)дез(руч)но(об)
кл(еюв)ати(пе)рети(ни)
ву(хов)н(ъ)ого(дз)во(ну)ось
(за)вдя(чува)нн(ядо)болю-ти
я(к)

оранка

цебнетибув	це бувнєти
чибцети	півросив
бувеінею	
	переєднаві
онеївзма	наоколувідсто
га	авідтебетилиши
одначенакорми	затимчим'явід
вітрякува	ней перебувуослаби
біс	мерзнуіспоживу
іскарб	заземучиосіннами
у	
оминеси	оступлаімілко
одила	
чимза	сміхвідсту(піт)
мроїна	сміхвірва(чим)
стії	ботиббувбній
сімне	ожим
ти	бо
б	

(за)плям(iл)ь(поз)нач(я)

(нас)по(мин)ва(рто)л(віч)i
роз(із)на(т(и)вій(п)ро(кля)ття(й)
(г)ли)(бо)чино(ю)на(ско)че(у)яв(во)
(то)ї(стиг)лості(як)жар(у)шо
(оп)усти(всь)на
ті(ле)ме(ре)живн(о)
д(ол)(ин)ів – по(зов)сім
(с)ті(й)кості(й)ма(лопе)ре(г)ро(ззя)
я(к)(що)б
т(а)(б(лиз)к)іст(ь)рі(л)(ко(хо)ван)ками
бі(го)т(й)зне(від)(чу)ття
нас(льот)а(віт)акт(п)осе(р)для
у(я)вио(вип)літу(і)так(са)мо
(к)(ло)потви(насам(ом)у(з)бічч(я)
(по)під(к)азот
з(не)три(мни)(х)коса(рів)
не(з)(мого)м(від)чалу
за(кин)у(ті)(під)вор(ож)ість
с(ніг)ов(п)и(м)терп(кос)ті

та(пер(е)кут(у)цвя(хов)ні
ба(йду)же(до)стежи(н)ни(х)
ві(дчи)н(па)m'я(tí)йа(на)лог(iй)
під(ключ)(е)них(з)не(діє)ю
я(к)по(ле)було(мит)тро
пер(ед)з(горя)ння(m'як)у(лам)ки
тов(щіль)(од)ин
за(ми)жнутьо(ва)лиц(віт)н(ев)o(го)
(i)яко(б)ки(дан)i(п)ра(xo)м
су(щіло)ви(безз)датні(наc)у(п)ро(ти)v'я
(обри(вус)ка(ламу)ту(пер)еро(з)чи(ним)
(б)руд(них)порі(зі)вза(від)то(п)ніс(ть)
(та)по(душш)я(без)лі(сов)e(в)кло(нить)c(я)
за(пну)тим(п)ори(вам)
(са)мо(спал)ення(ма)(ли)ново(к)раси
c(ек)у(н)ди(шо)по(гор)ну(то(уве)ни)
й(спо)сте(ре)же(шн)я(за)не(по)бі(льн)oю
по(тлі)ном(вис)a(мот)на(c)пал(m)
г(ук)аю(чи)у(сіті)мало(кож)ні(st)ю
(н)e)до(реч)ним(ви(к)ли(ком)у(за)мас(ку(ва)ння)
ви(віль)но(i)по(чут)ос(t)i
лиш(нe)по(бач)ене(я)кпо(гор)н(ут)iс(t)ъ
по

Т

хочи. летавиці

чи в нам в тобоє в них
тобі чини ти передсад
чи гни почав на долле
пріч осто ріжж поглину р'
ми при йдме на сип у
ор даж бо парін' сон чаа
осне! бо на не дам їт но
дито потер'в'їла
ди м просесадї
о в привне посеїх
предо обачч янасито сні
ж скіко вженопогназнав
напосічен' нев я сама
звіл'нис'
я протикаю

АНХ

як відлунням впадо – підеш роздмухувати заважкі побіги зземлі
виклинками міці чи терезам безсмерть
сповнапились сирени підточень бубна і найтендіттю ротавими
розвбаччами палкощі піднебодна
сірінкс та срібло болотохрові поточі – прийманням
у моївховіскрині
затяговиддям у лакути тоглянь у кону і розлагодь
непевну печеру що завогнила передчасновмітістю зміяч –
вогнистожінка вище підборіль
породять твої зáсипи кочарну пагорбість
і просочяться сни у інший колірсолі
що загубленням повчає садність
негаючи потреб – запухкі розтравни й чавиння гір
все для осталої похожі лефівіанів –
можливнослідь худі опатлання кісток
в мисокість напівсонячна у попіл заборон
на тівагання вже підтóпи чипляння
сивість звуччя захололих флейт –
латунь та гнізда полуム'я
водороші бурхливіші за океанову безпереч...

сфагнум

(по)вча(ни)ю(т)воли(хіб)ме(ж)
(за)чо(рно)за(ги)наголо(с)оч
о(дин)ковт(оке)водар(у)ки
(о)ці(роз)бріз(ково)жепи(к)ро(во)ві(дли)ги
чи(гра)ти(за)пі(гул)енн(я)ї(хоч)ви(м)
пла(сто)вне(по)гля(дув)а(ньо)
запо(в)низн(я)то(ж)
дж(ме)ліпоза(в)бива(лиу)про(коли)ни(ко)питв
кра(діж)ни(у)тра(чч)я
бісо(в)ньо(кре)йдо
на(торк)ах(ми)слинн(е)
(по)с(м)и(ч)ність
с(коро)мин(а)вих(під)хи(т)алль)
я(с)трубе(з)тво(га)пір'їн(ніг)ст(ь)о
зупи(чи)лад(зъю)б(и)до(пере)горт(у)
шука(чи)ск(арб)і(в)зп(рок)льон(о)м(у)
(при)розта(х)зе(лен)o(бо(лл)ї)
скрип(а)л(ь)ач
ро(з)бе(щe)(дим)сми(ч)ком
про(би)ваю(чи)нас(кріз(ь)нос(крип)к(у)
(в)мира(є)сам(і)диха(нн)я(м)сво(їлим)о
(впи)ва(є)бр(яз)кан(ь)чи(сіморів)на
яко(різ)ці(лив)ши(й)з(це)жу(ю)чи
за(гу)сл(іст)ь(хви)лів(ико)помч(им)раз(о)
(у)світ(н)e
okean(у)вання

мільмоельмо

еоль ашув"ї алья огво іелль
оамье яо іс мідойєс
аоема огна вуа лосмії
іремді толу їтойя
онлєї ісма ос егла мъяш
іссуб тогм фітр марі емла

(о)смо(с)

чи(м)раз(над)слі(дум)ембр(а)но(вої)кліт(в)
ви(то)пик(орди)л'єр(и)гідри(н)
ко(в)ти(у)ра(ж)ен(о)з(на)ду
пе(ре)ча(в)у(нко)паву(ти)нна(схi)д(у)
роз(ро)бу(вир)o(стоп)a(ву)чч(я)
ка(ра)мель(о)к(рик)i(спi)ра(лi)на
вібр(юни)t(лу)мури(ба)кі(в)
за(вуд)жищ(а)захован(к)по(ч)ту
(рай)дже(шь)ней(три)но(роз)пи(сум)o(ти)м
жар(до)хова(по)спеку(пал)у(й)від
(чар)ні(а)пере(віб)r(в)i(до)па(рух)віт
ча(с)дут(тя)висік(и)ва
(з)баж(грім)у(хлин)o(лід)у
фi(ло)зlam(у)vіч(нот)eбе
від(мої)по(ло)мелі
від(по)гла(д)опік
у(p)v

в а я ц е

а б р
ши а м а ш
енула в о х
ол ут в і т о р ра
нат о в і п а ав
ш о в а х а я д ж о
і з з ч і у л а т і а а а
до г л о в и м
а то і у и м ф о а с
і с о м і и т о у
а в р о с о м р і т у н е ї
с ав д о н и шоо м
в а ц е м а х ш і р е т у у
дер в а м т у е дж ву утр
ка м у д е о р о в о р е
г е у і т о д
у о в и ш о о о о у о о о о о

нестачі перехресть лáвин

всеважкіше знаходити якусь точку яка б була заповнена передчасним вимовом передчасно промовом – тим пережитим волокнистим плодом

він був би наче перед тим й наче заглибленим у мої руки
й трохи смачніше пароводню – трохи смачніше твоїх
знадвищених

кіпань-доторкувань

(могутні розжарені звіри татуюють одиниці органел)

але навпроти твоя здогаданість – твоя бризмаюча
болеотілість стійкість крила замінить бачені отрут змії; стача
ненависті що вдоволена була первинною до барви

війна закінчилася хай з'їджено буде прапор разом із
помирянням тіл разом із святом вмирання лагуни-неопізнаної
шемлідної пристра

сті....

щілинавъ

розмастипомені

лев'ячий трунок

сухво(ї)крикі(в)берез

ну чому б не дві...

по(дві)данню

(по)дві(у)о(тілля)чи(ну)

сфе(ри)молокі(в'я)

по(дві)начерпали(ще)

стан(у)о(лі)вино

по(через)церконій

винишувалавона

своплодоперс

отутнених

щілинавъ

розвара(ми)білкових

абри(кіс)

за(йми)сти(г)

я(к) зародження кістки

Iac virginis

чуй(на)вого(г)шко(віс(т)ь)
без(тебе)сміх(про)пі(кулю)р(и)би
бік(гука)єш(на)п(роб)иття(й)не(у)
м(ляв)окріша(ють)біл(яв)імо(леку)ли
тво(гомо)лока(що)ти(лина)
не(на)свою(між)гор(д)ість
(а)ті(ль)ки(увій)ну(без)
дати(кро)ві(йну)ра(же)но(їм)ли
(що)роз(пов)за(ння)(м)ши(ри)ть
міц(н)ість(жи)(в)оту(г)й
с(віт)локо(ж)не
від(приск)у(бажа)ни(я)діварти
(ти)бачи(щемле)нн(я)моїхоча(нь)
та(ні)стрим(чи)ть
у(сон)п(я)ви(пив)(а)юві(тер)свій
(і)крап(лімо)лока
(я)к(ів)ід(кап)а(ли)
тво(гру)дим

Вірність – свобода Повернень

Ті хто ще вірний – овірне їй! Забудьте шлях до власного згоряння! Не лицемірством досконалішає світло Любови... Не жебрацтвом до вірності веде її прокладання шлях. Як вірнохворобою виокремлення на клеймі. Наче юна – та вже запилена ослівнено клятвищем. Це не міра глибини – це міра не-свобод. Міра в'язнено свідомости суперечностями фізичного. Вірність... даю тобі інше ім'я. Високе Святе Повернення... у лоно чистої Любові без тіл та невілля. Це є Вірність – небезпечне Чудо Повернень, смілива Свобода Тіл – у цьому ритмі Любов перероджується. Зливається з Домом – небесним вогнищем Дитинства. Чиста вірність відкрита тільки богам... У вічній вірності Духу ми очистимо тіла від голосу низьких сполучень влади. Вірність назавжди лишиться вічною – у Свободі, Любові та Смерті...

майбутня пагорбовості й розбіжних далів
чи(шось)чи(по)до(біж)ми
да(лі)в

* * *

час пришвидшенню заздалегідь

в

рухнеться провесночавинню уламкинь не-тої майбутні
а-відздирані кори передповненої пагорбовістю лісно
потроєнного й надзелененовище поверхонь з-під листъ
на чавах трави – істерія льоду

шкіровозвигнуто до запаху боліт на коріння осокової
приболотяності рухів'я звуки розкатування до бічного
чутню з лунами розстержню

збіговисько комашиних мандрівок надлама прохання тілого
як перебільшеного надзовсю у мох виціджено погляд
напрочуд янтарності

витримки опарування енергетичносфантасмагоринної
минувлі рівнинности що висікала з розкату розмагніджених
плит поземлі лаконічні ви-соти – висушення розправийме
багатовіковість піддуб'я рік

щілини займаються ватровим згоранням неспокою й
розструністю

списового дна каменю списового назустріч
лишає паростки розхочення надверх єднанню
чим раз плотнішають нектарні виділення смаколоности
супутники перемрій...й ваших надоторкань
як перенасипу на холод жерл
обвалля скронь розріджають важніючу астмосферу сновіть –
як досконалої міри обіймення:

ли(п)кі(с)то(у)по(за)над(рою)
(а)пар(на)у(в)од(у)
сам(ней)важ

* * *

лоскотуякумога двічі
лоскотності на вісьорбування дихання й пробистриба
блакитньо-жовтної потіч...зарослі стовбури надкочують
роздряди сонячних перенергій
уводячи пил до іскрування злегчених віченъ пірноти
збагачення червоним достоту порваністю хвилі й
коріння лісніючого підплідви – гудушистю кольори
які раніше розрослися кілтковинного півночі
покліннотіл півхвату
нутринні цвіркуни зберігають наймилотнішу ранисть
охоплені бездуманням крила – оголюють чорну
плівку віку
підрослин бескиду обдерева:

по(гой)ди(ра)ну(коли)
верх(пере)пла(с)вить(шал)
тво(їх)язико(ва)вели(чи)ні
по(чиу)

* * *

надгойдування цілування спромогтися зустрічні західні
викиди
сонячних розлісічень – калейдоскопічно розчастинені й волі
пагорбовости поколеною несподів'ям воскресаючими рністю
звуковими поковтами
ротрочення переобсягу й несподивузлувань
скоріш за все надторозпечених краївидів що розтаскують
сосни
по окремим покутням
багатогалявиністю простору й атаки блокви випаду підтопінь
плече засмагом грибнов'ям ароматизуючого розбуху папороті
й ставу
легендове занадповнення усіх рідкісних ускладнень тла...
хори:

(о)ва(три)o(три)xрам(y)

заповнадповнення

бета-розпад

найсолодша довжина папороті – прісний пік фут
надкільнопривлених
ройовитими таллями чорнями й попід разість вдиху шавлії
запам'ятно зірваної барво
щоразної апейрону
ну а
яскравлення потвоповтор
ще доводневого світу
зalamорви
чахи
бокишань
удавані пробоїни агонії тіла
ще болючіші
у зшитість поясниця татім'я
того ж до урвища
о так
надпальмлені ц задзвоблені
втічею ділень
усамітне
них
першооснів'я зберважо
а латкові розвалля
у то ран
добровільно хоча
й гнуто
січення
оліта

ефект заміни дії знаком

грд + а > нь

двдть + оои + зр + оі

д + о

еая + днин < оии

пвн + оо > крг + и

жв + у = ая + нн

н + а > съ + о

гл + ао = я + к

всм + ії

км + оу < прмнь + оі

ттм – oe + oa

Слова твердіють, вкриваються занадто різкими границями – які заважають проникати у глибини Словобога... і кожен забутий рівень видає миттєве страджання добору – але воно всеодно лишається у зlostі вже написаного.

Щоб розбудити літеру треба зрушити єднання. Припинення одягання й визначеності дії... якщо зв'язки (дії) не відзначати вже як форму – лише зробити натяк на пливкий знак, що народиться у свідомості – рискою спалаху... спалахом народження свободи мінливості осягнення безодні.

якщо > домінування одного слова над іншим, як взаємодія між ними

якщо < вименшення одного слова над іншим, як взаємодія між ними

якщо + складання літер (слів – додавання дій) без їхнього перемішування якщо – віднімання літер (слів – віднімання дій) без їхнього перемішування

вгнь + аа > оо

горно(та)вolo(ссi)смол(в)'я
тигря(чим)біло(ласми)
шку(та)толо(ри)ти
ще(зу)
по(вузло)вистя(х)молюску(ш)
ви(ми)ну(й)ро(зс)трілу
то(дi)як (нечіпай)
ввібру(то)ломінь
с(тінп)ливин ко(ра)влені
обо(йми)питися
(із)не(початка)ми
(с)(а)ти(с)тични(х)
вип(лiб)мар
о(око)рва
змов(лязку)пере(сiч)па
(ло)чинь
(т)ромб(у)смi(шов)нi(рpa)
(a)магу
то чи н
в(на)

безтвоїнні тепла

явірозлущений втечами кори
я б мала спопеліти від попелу не-утвору тебе
але сонце потройloся у ниніє до водихить
істримувати волоссiгорла
отвої
алети..
мої губи роздираєш полином і згадковим
і я відстаю від рункiв заземлених питабез...
нестачi без
віть твоїх розпахнучих зiниць
твоїх переходiв
до рухвологи
ти

еро(стовпо)їди

твої зап'ястки пахну числістю вагометрич дерев
роздрайдження молекулів посну
беззапитньозвичайно яблукаю
твоїмотілим у до-кільця
перерозріслого лісу
зіскalenням обвалля табескид
що полеви буху підгледіли озерність ставу
й круки млойдного снігу
зплітають снопи на безлічину крилл
спокус розпіто посекрети шкірні
позвиламува замки підібрано
до 6
слабні суглобні
не зовсім погнуття
та одношарові забування обіймом
урусловині
опотоки й виносин льоду
у радіусні температур
за плоїсом 200

о(pp)ва

сом(от)ма(рут)ти(чи)ніф(іж)i(o)гур(чи)ні(r)яд(y)
спи(со)п(ча)я(ть)ви(ту)га(спо)mір(рід)над(ней)вісс(я)ні
ва(ш)ми(у)тим(кнє)ким(ш)зв(в)на(тано)к(ло)у(бо)
ла(та)ма(куть)з(віч)хо(п)ми(я)до(й)ро(ну)ці(ть)
і(між)мав(о)ком(го)у(tі)у(gір)по(ми)пе(о)с(ти)
кл(гу)ив(ші)ні(сов)я(а)чу(тік)від(між)мед(лі)у(до)
ла(з)пи(дій)ро(о)ло(ю)чч(лу)я(ші)слу(цу)в(ков)ш
ти(з)д(но)i(c)е(у)ю
від(до)меж(бу)т(у)у(про)е(к)рвт(ліп)у

ла(ти)б(y)ні(ск)и(ча)

менгір

тибулаколись
тамаринового плиску навогнена передоводовістю
і вибивалась іншість вагінових ускладнень
забагато цілунь у порожній рот
зниклий у кремінь парви
художня зламаність
азбестовий пульс
ключиць подвоєротво
о бік механізму
що вилучав з моїх надбрівних пависань
дуги ноги лоскоту
вже мою паузу затоплену й
дріб'ю вбитими газелями
(у сутніках вони нагадують тунців
із розчавом гранатового зерна у центрах голів)
великий Блукальник
ти гостириш інж на повернення
повітряних гондоллів
узбережжя космічного Тамбуруну
золото пшів
хроми кілець
розпрямлених вдачею дерева слухайте
півня північного зла...
він випікає хліб на сіючий сокірі безокого велетня
у нього п'ять отворів вушних
але усього їх десять
щоб кожен палець мав захист
у розпорощенні чавунячого звучання ікрин
що море підняло до
анемонних ізоморфій жадання

надбудови енергетичних ям

на(й)д(и)мало(i)руй(и)нува(p)тисті(k)ни(ли)ко(v)ли(c)ребр(o)т(o)в
же(m)ви(про)снуто(m)
(до)mіц(ло)не(i)н(y)в(o)лож(i)но(y)кам(i)нн(y)
(то)ви(p)ху(v)
(п)очн(y)дат(y)поч(a)t(k)ів(z)v(y)жу(m)бач(o)пр(o)сто(n)p(y)
й(a)час(i)ро(з)пи(v)ха(n)i(y)поки(sh)ен(y)хри(a)пів
(o)чі(i)нн(y)їм(x)ви(lль)ол(e)з
ря(c)н(o)змоч(i)ен(i)рук(m)i(p)ро(з)e(ho)сили(ch)крі(i)зъ
з(a)на(d)t(o)m'як(i)плаз(o)мо(b)їди
(у)віч(e)nі(a)лі(t)e)p(op)ген(o)ни(x)спо(ch)лук(i)тла(y)ок(i)су(p)
(то)по(m)рії(y)
пр(o)ув'я(z)нен(a)ня(щ)iл(y)н(o)сте(di)p(e)ред(met)но(i)
то(b)н(che)n(o)сно(ц)вм(a)тер(i)їбез(a)нти
ш(t)у(m)чн(i)сть(v)iд(t)інк(y)окр(e)сло(v)али(z)vі(dlo)vim(e)жі
ску(sh)пч(e)н(o)рн(a)мe(i)нт(y)екв(a)тор(vix)пер(b)ек(i)d(h)ост
ш(y)m(a)тк(i)дер(e)v(i)усі(chi)ено(i)вис(o)ти
тала(d)зел(e)но(i)хма(ty)рип(i)дв(i)чн(i)н
н(a)ма(ли)га(ny)віз(на)ч(i)но(g)o
(я)кт(y)t(ne)во(na)во(nn)o(y)во(y)ни(ty)
(a)ле(c)лі(d)в(j)e(za)лиш(e)но(b)iд(bi)тк(i)c
розм(i)ш(y)посл(a)ня(x)тепл(o)ти
(б)eз(sон)я(ch)но(i)tot(e)рmi(y)вл(a)sni(di)li(x)iд(nyo)
ла(dо)ти(пли)вис(tи)н(kiс)нічн(o)ї(po)тра(v)л(j)на(tу)
п(e)ред(y)роз(i)рван(i)сть(y)д(o)сx(o)чу(v)
без(a)цикл(i)чн(i)й(dо)сx(o)чу y
в(a)рто (пла)
л(ip)и
п(o)муз(i)ч(e)н(i)ск(i)б(k)i

...в(i)л(i)л(i)v(o)де(nь)

ніжномокви

доторк спричиненню єднання розповіює ніжномокви
ближчедо вустоспричиненню відподріб'я пересмаковъ
під блакитвом лягає з-поміж відбування вуст
малиновізїї ввімкнули бажанви споміщення гіркот
сполук ковтка розплісків надсмаку здобичі
в язиковлуччя але терпкої до змішування
аромарвості тводоторіки до моєї перепливні
до щільніших мірхапань до міцніжувань безяку
заполовинило паливом вустіючих переходів
та злизань непідбезння розмиття здмухувань
у ніжностей забезпечених твоїми плавнями й річнями...

(ти)плиття

час(во)тво(а)роз(пли)тт(ю)
на(віс)ім(пта)хів
(а)меж(i)про(пуск)a(ли)вод(y)
я(кк)різь(дір)кито(нул)a(маре)вня
со(лод)к(o)стан(y)сон(ця)
спо(діва)нш(я)v(у)сто(вих)зус(трі)чч
(ши)ре(нн)я(й)плід(ж)у
(у)во(лос)сіллі
(у)орган(ax)тих
(шо)ся(й)гну(ли)перви(тті)
(о)кса(ми)тіпля(ми)
тво(їн)облиз(у)солод(ша)
а(ле)чине(роз)чиши
(точ)ка(їх)нього(о)кислу
(о)вічне(на)

о'тотем'

єр(лла) ої(тана)
іри(в)єд(бі)на(ро)ва
чо(ро)нит'(од)пір'ят'(ди)моў
л'де(ще)нина(ти)ця
є(ще)нн(а)від(ли)си(нец')
чо(йо)синон'(чо)йо(чер')!
чо(йє)гніз'д'(о)га
ли(нед')о(пої)
зві(ри)но(л')ком
ом'я(лого)ді(два)
ом'я(чару)тком
р'ям(о)по(тиче)
дійо(ст')ба(гне)
ро(де)тем(то)
роде(л'о) од(мра)тин(хи)ше(нє)
па(со)ту(лівец')лоч(о)ка(ми)
одимлю(ва)рядо(пасем)білес'
оки(тем')роз(йде)ця
оки(бли)же(н')сік(то)то(м'є)ти
кид'(о)камін'(ру)ж(у)
аж(мрец')не(повер)тя
в(на)вік(ла)окоа(би)вто(пел')на(циот)ка
не(ви)р(ва)ла(язи)ка(у)півня
ли(шe)б(да')о(б)
і(пу)стила
кра(сно)тіченком
і пустила(кві)то(н')
ки(ні)ча(ми)під(йо)та(пал')ви
під(йо)гга(бис)три
нон'к(и)зв(і)р(и)но(н')к(а)
ли(ла)йа
звір(но)л'ка(оду)спи(с)ла
від(чер)ету(тони)с'
обовод(у)прий(до)пращур
родо(того) (що)піни(ця)

а(лед)о

а(т)ій(у)ска(т)ній
бі(ло)лот(ті)пин(сму)г(о)
ли(з)к(у)і(по(ча)нъ
в(ої)не
(не)от(руй)юї(а)пов(о)
(і)печ(а)тв
ої
мї
(б)
н(у)мен(рів)а(не)
а(ле)дер(у)м(на)то(с)
к(ли)н(у)
за(то)бо(йв)аж(>)
аж(о)
рно(та)йн
(ч)ни
(а)ле(до)про(не)
ба(о)ччай(е)
і(зна)ю(ма)
з(ви)ти(кли)об
в(i)в(ip)х
ші
н(i)твоїв(i)тр(у)
але(даї)
(об)ри(ви)ни
(і)спус(то)ж
(ро)вин(до)
й(а)к

з(а)б(а)вим(і)д(і)

в(і)пли(ти)но(ви)дов(ъ)
ви(й)ма(о)лом(нє)нн(ям)
мо(два) ло(три)
мо(даї)ни
(о)пов(но)то(ско)вз(а)нь
(і)рот(ми)
(і)са(мо)сп(а)ли
ви(шш)і(од)спол(е)нь
о(дли)ся(чи)хов(ль)
ме(дво)чин(у)ро(в)ль
об(де)натяг(у)
під(стро)мін(ъ)тро(хит)и
ла(ден)оре(сни)ти
(й)па(соч)и(на)
в(у)ду(хо)ра(лі)дик(в)ом
луск(у)но(ю)голоон(у)
од(нач)хи(та)ли(зо)тіч(ъ)
(кид)рот
обла(що)плену
олле(нум)оміч...
(і)стям(і)кла(дно)чи
(міг)ки(ль)пуль(саї)лри(ву)
да(с)тьоб(ва)лень(з)дьо(гну)
(і)шепо(тла)уди(мн)
ов(очо)мені(та)чепи
(вик)лу(ли)ном(ір)

лан(нява)дівота

у стогін хай збережерелопозвінь
чи зиряччиусіх
чити хшо заблукалиглибом
уважкостій снодичч
коло сположені
за ким на солі(олож)
волож листи
і човниспіраліснотв
печавля Дівв(о)
з роздробом півдня підборіль
шукай своїх листовиддо угідень
знайому маску з якою ти
ховаєш волось хаплисті здовжі
міннява і арховні
ошия й близкит
пояснице
що розділяли часоту
од звірів випнутих до крові
я віддаю їх за твої напівторкання
напівгуби
без вологи сповнених
о(лю)бо(в)ленн(ям)

заклять до зелені джерела: жінці з риб'ячим хвостом

божествАкулло Амваоллі
приріс оТвій живіт до панцеря медозв
і крайп'яповіч відбивањ
озве дихачимма
маком і химером рудри
скаженого хвою на змilenі
пести перст свої
отло ж військоч!
зуб'я омла ж видовиська
жаховій удавиш
плесноти і плесновії
забурхливоять тони тритта
й усміхнені підвали очей од
як спалахнявіють пристра сьми!

твої рухи

твої рухи змішань о легкості
повітряної змови води
на передзеркаллі пінявих збурень
спадовогні
хвилястозбавлення спалахи
вітру в олові вітру
отигрені злови між
обладунком ночі – паході
відзлитої печери
пра
витрим
струми плину між
миттю і фіксацією щільнішого світу
як відхід від рухотливих завмирань
твій рух наповнює всесталість схоплених
обезматерії
теплячи..
й чорнобіловигин
безденій полотна....

(над)від(пили)чутні(сть)

ти(ви)ми(на)й(не)ви(ста)чи
(й)над(не)да(віс)ттю
на(від)дару(сут)ні
(з)при(чави)ном(у)
без(хищ)е(ні)по(ще)ли(т)
(й)к(вад)ра(ту)ви(ма)гу
(на)у(зви(ч)по(ще)ми
(чим)да(лук)ри(в)нею
й(по)роз(ви)зом(о)
лоч(них)чи
за(три)ма(чи)
за(бач)ними
(й)пере(тоне)ння(ми)
(на)зав(три)сть
(до)чо(три)на (о)рг

ламкі русалячи ший

ти вийшла з темряви
i
назад повернєшся – у лави
чорносливу...

хай все відійде
сповільне
(за)тіни(ти)м'яті(па)
тими(о)ленени(ми)ік(ламо)ви
тими(ря)ми(мо)
(йти)ми(пере)гора(ми)
(на)корення
під(тими)ж
мабуть рипнявілими шлюпками:
очі пазурістих русалень
вони видихлись від власної краси
від власновод і одеревенілого неба
і так повсі ховали голови у
розчервленість маку
повсе – скидали слизи озябрених хвостів
й тали-вили виплітом
сонов'ї перегони

до термічних коловоротів
фарватеру стріль –
праворуч хлібодарним спекам
ви тут не відчуваєтесь
бо тут немає жала глини
в якому б розкинути поломні
в якому рознівечено тріщини
грізно чекаючи утічення
і вбивство відламувати крів'ям
наче хліб і дарунки
твого стрибного квітолиста –
чоловіка
з оком

сікливої смілоти й липкості
замість рогу

ВИКЛИКИ ДЕМОНИЦЬ

аїр кропиву летиця почиць
об казан б'ю
соктіючи обвогні
і пітви шкір киплію
угільям до
паростої
о горло птаха
що пив у гніздах кров
сосудистих яєць
їм змішом-промовом
являю:
латунь на решето!
зори червленим краповоєм
зійди сторічна опісень плоду
що відховала сиробва сучка
у розроді
перо лускатої птахині
оже!
й демоницю з плавистими космами
до влад своїх
порічених кликаю....

во(на)ліс
/ововченасамицякрів'/

(о)кіс(мара)гляно(ї)лет(биш)у(гін)н(я)чи(ви)пр(яй)за(міс)
(у)кра(ї)віл'(тер)бав(річ)су(мок)іс(од)нас(ти)г(у)бір(ї)чи
й(чи)роз(по)лус(ни)ти(дик)от(у)
вовкин'(я)ласує(полям)и(зос)та(лим)и(без)крів'яквіт'
ли(шеб)то(з)елен(ньо)лише(б)топ(ірно)линн(я)
паланну(ітря)ну(ємлиц')їна(з)бира(орот)но(йу)
й(мілля)ро(з)ст(у)па(е)по(оран)к(а)ми(кіс')ви(о)пріне(ни)ї
віл'д(до)кілиння(чий)брід(оде)ена(сту)пал(на)
а(лев'я)ту(нож)в(у)одзьо(би)ла(тілен)ном(стівки)
вирі(в)к(а)ду(мна)ллеп(ко)щ(а)ми(oi)клє(на)вербун(к)о
сомна(д)лон'х(утр)ян(о)са(ми)ци(на)дико(вт)ко(м)
оберни(ла)ліс(у)боло(тин)у(ваб)но(лоз)

олюбовýмене

/зілля/

25 осушених артерій язика блискавки
ламаю стелом
воду переварюю на
25 крівних крижин
лагодити полум'яще розгризувати
ватрука піщаної долічби
осталий птахи нізвереску
плетивінок плиском
травиня чимиці лунками
отільво!
ти – 25 ціль оцього ритуалу
25 корінь дерева
що приросло з води
і у воду вернешся
як тебе благали передозрілі самиці
з плямистими розодрами очей
закосок вгонить твоїм знаходженням:

хай прив'яжу
хай ладини планіди
обернуть ці по дороги до
одноїмене
у серці того
розрізняючи повстануть
алісні сосуди сповінно
одпристрасно бажадь!
на тебе я кладу відповнене
клеймо причару
до моєї крові, волісь і вуст
й погляду моого
най ці слова
озвірять твоє серце
вулканнячим огонням

олюбовимене!
як любить берег мілину
як одвічність скель олюбивала морем
індигочі риб
як вечір обкоханням
вимірював горизонталлі річки
розваженої шепотінням спек
й пожарищ
долиннолюбови!
мене
і збережи од забуття
ту в весноту..
любовімо

ле(до)дів'я

улавити: тебе одну чи губи травиням палувань
орізати на вигонах
уріза(ти)на(мі)бруванні(г)руш(од)мо(кр)явіл(о)го(ла)ття
(ти)він(кор)іче – вогнем сім'я(та)ріжжю
ротен(яс)іче(са)моки(сс)ю(пали)с(ті)росінн(я)са(до)спі(в'я)
лагоди повіз на 10 вола – уплодис' ощою сопілки
од тура з-під випасу орідни клятвою – осімеріччене дитя!
твоє ж водиц' рознесла кудромолом плів'я зему(чи)жатин
окві(тня)ва(лля)глин(я)рів(о)сім(р)осів(твоє)косе
(п)еред(п)лоди(лаг)лечч(я)де(по)товче(но)очервле(виш)н(я)то
зій(диви)спіло(коло)сс(я)біло(мого)клену
(зі)йди(дів)чи(но)уранком(б)лід(о)роса
відстоя(на)пе(реж)н(яві)лом(у)олоці
зій(дик)рипня(біля)олод(роз)па(тла)на(клє)нем
тво(я)плаї(на)озвиш(єлиною)ума(ще)на
ледо(дів)чи(на)!

ВИПНУТОЖІНКА

ти легка
потоплості лемін'
ти лепка
плів'яна кіслотом
(о)тягви(на)стрічкі(м'ям)
рі(п'я)хом(ой)остогне(на)
(г)вал(тіл')ві(яблу)коси
(о)пружни(ли)розшивам(и)
(віто)твій(жи)узліс'
сварг(не)нний(ао)й(плідо)зло(тв)o
руз'(ý)
(риа)тине!(ти)хрест(ой)спомі'н
(ти)сочиста(б)літом(річе)
(з)багне(на)лишо(тверд)o(м)
чоло(вич)ис(тої)прор(вні)
тв(ої)уста(ої)розщерб(лен')
мо(їм)клено(вим)мо(ро)ків'ям
тв(ої)жит(нища)оїй(вже)зора(ні)
(т')хіб(а)мо(їм)оїй(пруж)ном?
ми(лун)ко(при)спанко(на)вид!
(о)соchnі(ша)смо(лів)ка
(ти)плавля(язи)ко(вої)па(рус)ci
випнutoжінко!
(хай)засливіют'т(вої)коси
дик(у)ннячи(мм)оріг(ним)
к(віт)ом!

. марана

рожерлюй простір своїми приливами смерть!
перевищуй тіння ще по сфері-13-ти віднищених сонць
текла рів проганяючи з порожнень смак
розкрівлених шир о пульси – вдави
у кістки горох й кукурудзяне стебло
відношу тобі картери дощу кілки ритму
обезглавленого молодістю
одосконалена чорна жінка
твоє верхнє ікло як трофей
прив'язано до моєї шиї – ти довершена незрячість
й повернення слабкість мук розкручує колесо розтратин
для і звели мені нарешті заблукати у твійному пір'ї
вимоченому
зеленим вином та траплянням крові..

одісєями минулих пристрасті

х(л)іб(а)ми(ле)ми(ро)ваючи(у)к(ло)ги(б)ува(ли)тими(пере)чами(i)
(с)фера(ти)чи(ми)щ(а)б(ля)мисам(i)бо(чи)
ле(б)ла
ти(сая)ти(ще)раз(н)о
без(ще)зпо(в)
без(час)ло
(мо)кріо(ти)чн(о)....

отравіст' що очилася отруттям
обілі пагорби кори
які вривались у потойбоччя печер
іссяйолист' відваги велими тих порід
спокошені уклінністю ухощ
тих чашотіл
розгніваних безсмертров'
овапноти
й чиплясті зорви узбеж'

висяючи однічину бугрів' в'язкої
заспоту визрівали лишші
що листям годували неасвоїм
прокляття відбиваючи у перстнів
яким зв'язовисю
були розлуччя і обвежжя
і м'клостогон'
лопотнявілих смереч'
олодити могли виточчям смутгин і
кісосвітли і
переклаптя чуйного лишання
де зустріч без кінця залишиг'ся
мірядністю й не заспокоїт'
самін'

ті очо що вбирави обрамлення воглястих відд'
ті міцності стрімлячин неб окраїн'
ви б мали гуччям розрізнити ті підсмоли
вірогідности земеллі до твердот
хіба останніпередвесненню трав'роти
смаковийми мивітт'
смакої ово летом
забіги найдал'нішої лоруни
ма лин я чи а-смуги пориван' й крилáвин
об змішашя
об тисячинні глад'овуптіймання
без веч о віч
і масел і ротопл'
б ості відміщен'

елювіо

устні утлімо ти розділи на
спис і змія на ірис та лагуну
на ставочу лавію
вогкувату бірюзу і степ
пожени вулканічним моренем
атоли та циклони
торфовища
та суглинок
рифів одюніт' лодновії
рясних походів болотавиц'
тіло квітів ронепіюче й осичено
соломамо бронзи
травиц' це олія білувата
сито мангрою
це савані та савани
купчені зоцвіто цитриц'
на ульниці вони косиовіют'
й окорит' паслини нині важучий слідамо
сумнівів дряпких ящуриц' і марен
отатуйованих випало витлумом
дев'ятироговиць оленяра
овеликобожествене лоно
сімлевиц' хотіли оточитися тим
прохідком змієпілля
тим опір'єнимо лихидом
тільци уразом гідних лестити офіреного
воля чомус' заврожайлис' цвітенневі
ставочі перса
чомус' волос нагнав дубку погід'
і лістін' чекаючи на дерево прирісу де
суходіл кровоносит' над кораблем очорненим
страхіттям
купалові голонтурії хапкі цупляно
тритони
ошерблені фурії

у досхоч' ід' тим лле
вличин різci заточено
і бухта розгніздилас' лун'ю
охрамо! тепер ти одниш мої устраднi
уклоняючи тобi прирiс ввiллю
охочу стрiчку до
тотем овiйниц'

вороже(на)вода

о(кому)та(ло)сх(o)д(y)
три(поточ)ко(по)три(лиша)ли(гли)н'я
(г)лечи(сині)є(о)хлі(бо)м(воді)поз(бир)a(ти)но
оро(жи)ти
рі(ди)на(ми)на(вог)но(ще)
рі(ди)ва(ми)ма(сти)ли(вим)'я
(мас)ело(м)кидали(сіно)у(по)ширист'
(ч)e(рво)но(вія)
(о)обкурю(й)худоб(у)зіллям!
тво(я)вода(чи)сті(ша)за(біл)ки(яй)ця(ког)у(тові)
ой(но)ворож(и)мо(пере)лива(ми)
ой(но)ливами(воду)лиза(ли)
воду(лива)ли(з)глечики
промов(ліч):
водблиця(ти)ста(не)мой(ов)пупови(нн)ям
ти(стан')брю(сни)цею
(розти(сни)tіm'я(древ)
пісокісіl'
(хай)ви(йду)t'(з)t(вої)x(по)лонок
(о)крип'яч(y)тебе(з)льод(ньо)
(о)топ(лю)ввіл(лю)до(ро)тяних(печа)ри(щ)
того(хто)від(руб)a(е)голов('я)rічно(зміe)ва
й(ви)p'e(з)рани(його)кріv':
прий(до)водо(мя)ясно(юнец')
тебе(дже)ре(льо)m(обi)p'ю

(т)опіл'ниц'рухкі(чари)

(ої)топкі(лив)кі'дівечані(косе)лки
(зе)лено(мру)сяві(ли)пла(танко)
стріччяви'вбіро(тою)латат'он(ста)во(чи)ли
(р)яську(хи)мари(око)вта(ли)ро(зру)сяні(пісен')
палу'(ім)
(о)спекомли(бо)o(вог)че(ні)ст'
існю(пали)смо(ло)вою
(діж)ею(тú)скою(об)пече(на)
зор'ва(топіл')ни(цю)xo(ва)й
(ід)ліво(чино)го(кола)топел'
ве(диве)ди(того)парубоч'ливця
пле(тиple)ти(йому)заву(сто)ги
печал'н'на(дух)ів(стор')ки(гні)ви(ти)
річе(нон')к(у)на(жи)то(ші)к(осито)
воде(нищ)ею(свою)б'(по)вугіл'(тим)
(в)огел'ця(топіл)ка(ий)шла
паском(в'я)зно(кос)а
(ан)на(стану)неї(ясен')дівец'
дос(ліпле)ний(русі)ллям(огон')ви
ясен'милец'(мовли)топк(у)mіл(ку)
окосен'о(м)кохав'я
чарипілля
оют'

.ТИ

одівений вісімій шляху розплеснутий у ланін' жадений метом
кованопеліточено

самим стовбурам о сікуче відтоленийтим обіпитом твадістю і
оску дит' за ким яко чимом на умід'ропку трави повні лататтяні
криночки твоїх розтулених пливан' овустівочи збігки коливи ріс'
відступи глинівкою орезера тиб'

виозернення мо су тугло

плаймали свужки топотіла о мо їтвійнь охорчена мазкою виб'я
м'талокрову ої сни

т(вої)хво(до)сон(ц')кві(ти)

(одже)на(уст)ка(тво)їм(лино)в'ям
 (ти)тре(ш)кон(о)плі(по)гіл(а)г'онв(у)на(ло)по(с)ух(ій)оро(пі)озд
 (воен')язик(а)(б)риз(ков)ші(з)ере(н')
 о(кро)плюю(чим)ої(січе)ні(ра)но(ви)дес'кро(в)би(на)зби(рало)
 ша(бл'o)з(вож)и(ро)з(клє)мна(вий)ро(м)т(вої)замо(ви)наш(кір)ту
 (гі)за(ши)тки
 (ту)гі(в'я)зан(ким)я(б)лук(при)чин'(там)ерп(і)
 (пе)репла(во)іш(ш)им(б)ере(га)м
 (пе)реп(ра)ва(та)бунн(ям)й(заки)сом(pta)хв
 ті(ш)о(вити)нают'(не)бо(том)ціле(нн)я(од)кві(ту)відли(те)в(одо)ю
 (сон)це(п)ри(чини)по(в)с(та)нн(яві)ри
 (од)пс(р)шо(с)ло(в)апс(р)шо(чи)сло(мо)бо(час)ним(до)
 (уз)ли(того)вер(шни)ка(сте)по(лісви)віт'(ши)ї
 (без)межу(е)само(т')
 о(крес)ле(на)тавр(о)м(тіл)o(м)та(стри)б(ка)ми
 со(н)t(ра)ва
 з(ій)ди(о)ко(лиц)я(ми)міді(і)!
 г(ру)дитво(ї)від(пли)ваю(т')по(топи)ще(ми)та(по)
 то(пил')ниц(я)ми
 лис(тоб)ров(е)
 (о)с(маж)ен(і)вуст(а)че(каю)т'(роз)р(ос)тан'к(рин)и
 (ци)віла(копи)т'(яд)у(на)тві(йно)чоллі
 (т)во(ї)х(об)вежон'(па)по(рот')гни(е)на(пли)ст'(я)
 м(них)коса(х)...

окрі(з')

окрі(з')череше(п'ва)за(біг)и(по)ра(лазо)кіл(ві)тепе(б)ласк(у)чи
 (порід)д'я(лі)чи(і)че(у)к(ан)од(ві)де(у)н(ик)во(ма)же(у)о(д)i(п)амо
 (рве)ну(ки)да(ліз)ко(рої)збро(ар)вен(то)гіл'(ота)па(в)у(ча)ота(за)
 пли(ско)в(то)ж(бо)ел'(не)си(рӯ)а(т)то(а)ди(реч)зе(ле)m(вів)яр(о)тн
 а(на)де(нн)ю(чил)ля(у)осна(восі)же(же)орем(о)же(о)dір(ти)ми(ча)
 у(ча)к(л'с)ти(ра)o(да)ми(ті)к(ву).лип(зме)ол(чаб(у)ри(ра)до(істо)ї
 (сто)маг(ррі)p(чер)ні(ні)ча(сс)біг(віск)во(но)чи(зді)й(с)на(ми)вві
 а(де)a(ли)сім(на(ліпк)сі(мну)ли(п)ої(разу)o(внг)бу(ж)ва(лії)ши
 (оч)од(на)ві(лля)та(к)на(чере)д(узи)білє(ю)ва(ро)д(кли)ж(смо)як
 (со)від(с)на(про)чи(тав)ру(я)б(ло)ен(од)есен'(сві)t(ч)ка(на)без
 (ран')соч(ран')кла

над(мак)ом'я

оч(ви)на(ми)ст(од)ал'о
(між)верб'я(м)поло(ж)няві
п(лон)ні(від)рутюю(т')
од(м'я)ли(ці)
(од)житниц(по)правиці
мерви
(г)орох(о)ви(на)оспіл(о)сті
(о)дна(к)у(ти)
різ'молиш
(о)знак(у)сво(у)ї
жерто(р)ном
стежноїсарни
ріженесімено
скісоктесляра
(i)по(с)лів'я
(оп)акул(у)родже(ни)я
(на)моту(й)різ'(на)воло(сні)
 поля(рни)
ти(ви)падков(о)прір(в'я)ни(й)
(як)мак

у. ра. з. у

щс.одн. о. м.

у. ра. з. у. хра. м.

блі. є. веру. с. аї.

лл.я.ремаріз'їд

и.х.а.й. умоєо. л

ос'у. я.

роткі(спо)діви(ши)по(т')

про(ро)во(для)ну(жар)у

до(скри)по(ч)і(сли)но(важен')

вже. важу

тебе. орясенного. млання. м. й.

тебе. плинняного. скор. пір'ям. с.

імені(во)гн. й. у.

випінну(ї)л(і)лля(цію)

(і)шо(ж)колиневир?

вибух нульових енергій

тінні[по]циркуляції
[на]обличчі[твоїх]
тінні[по]обсерваторії
[над]простяга[у]тво
[їх]вуста[по]шкірі
[п]ісочаним[під]мілом
[плаву]чи[по]монохромії
зінвиміць
безсвітло[по]спаду
оптичена[по]густина
[над]прям[лід]ови[по]вік
[по]крізь[про]ступи[лінви]
[по]од[тло]млек[рис]талу
мёжи[ва]лазу[по]темно[плямъ]
ло[з]квіту
[по]стрима[по]нептунія
а[що]
амплітовані[зон]
вимірювань[по]річв
твочола
[не]мовірена[по]сутінковіть
ввібрала[по]ритм
ти- полярного[по]версуму
обертанія[по]розчиннів
лінійним[по]
вибух[по]нульовим
енергій
[по]

a(pe)a(lí)o

сп(алюю)чи(и)обво(дньюю)чи(те)щ(оза)ли(ш)ило(с')по(чине)ним
(і)вориння(по)твійню(чим)погадо(м)
ще(б)ціли(с)ти
ще(б)ці(к)витков(і)
домагання(від)бар(вві)дт(я)ти
г(о)лосу(твійо)
по(г)воду(твійо)
ірук
смі(ливи)порох(и)
ірук
(оз)дер(ті)ра(нин)
(не)бу(лип)ро(ти)к(не)
(оз)чав(лій)
вібр(у)ваті(к)ро(в)ом
іруйн(її)вітря(с)ки
(за)вми(сно)про(вогк)ую(т')безла(мну)tіc't'
стих(її)
як(у)затрима(ли)кра(пли)ни(й)степ
біж(в'ян)о(кін')ми
(лез)грив(о)ніг
нас(тіль)ки(мо)кло(чи)
й(не)ози(м)аю(чий)c'(o)по(мі)ч
(ли)ше(б)з(а)б(у)т
ти
та(10)можли(обла)тин'
це(й)ритм(си)ри(мо)б(у)гре(м)
ним
(к)амінн(ям)

(о)мла(з)й(и)

у(не)п(оч)у(т')
о(ве)зон(у)і(ви)х(лю)о(по)
(о)мор(еіє)с(тав)у
сп(а)
з(у)по(то)кро(тра)в
(а)про(не)чи(ни)к(ло)в(лі)й(а)
с(у)пла(мо)по(лі)у(ч.)
о(ро)тт.(мо)і(ма)зо(у)
с(так)о(ча)л(ли)
ц(й)у(о)дав
ле(пан)к(у)во(т)у
ша(ду)зо(а)p(тт)і(ск)а
о(би)н'
сор(p)т(в)a(ча)у(солі)н'
у(ча)p(ви)v(ор)(хл)у
ша(шви)д(шор)
бра(м)o(ски)ду(в)
шк.(у)рв
(б) оку
омма
чи
то(у)
палл'
о
вла
3
€

е(рво)но(рве)ц'

(о)се(к)расне(ми)ломі(й)ця
ше(б)и(ше)пла(л)рвано(пе)коч(а)
орбо(у)звиш
чи(се)ліна(на)рост(и)нки
с(е)міеш(мі)?
(м)лино(м)ши(йї)мію(сороч)ву
за(т)у(щ)ови(ру)ба(л)а(во)долю
у(сто)в(бур)і (чове)н(і)все(с)іда(ла)
на(ін)шу(сто)рін'(по)ч(а)тву
все(з)ко(ре)ня
шо(же)мете(ш)від(чу)ба(д)
о(ж)аг(и)це
(вере)тяно(на)без(у)пин(ні)
за(мо)че(ш)у(вер)бо(пл)вї
стріч(к)у(ломи)перед
огни(ще)мо
(шо)від(міс)я
це(во)ї(по)вен(я)ри
у(то)ли(т)и
тв(ої)м(че)рвец'(роз)пи(ро)рва(т')но
по(ли)
(як)кіл(у)пісню
їден(клє)

за(обе)мов'(ріг)
со(ла)деві(ру)т'
ще(г'ве)тя(лес)жни(ло)
ві(ло)рін'(од)ен'(тор)у
б'(чин')а(тої)вер(ті)ої
т'(мя)літ'(ай)ва
л'(тіла)ві(р)р
йй(мліце)поїд(о)
над'(он)це(лі)
поїд(крил'н)ня(ці)
від(пов)ні(до)ості
беріж(мя)од(злої)тили
береж(мя)од(сіл')ої
щос(кел')но(о)точи(ла)
лес'(одму)лив(лип)оїло(м)
лем(улом)а(теп)ло(лод')
від(рій(про)ш(ену)рин'
одначе(за)круч(ену)у
(він)жи(пі)вон'
(й)леї(они')обав(гну)т'(роє)м
бли(то)їм(ос)піва(н)ки
тру(н)ви(гри)б(ної)єл'(ви)
одначе(пір)
од

ЧИМ ТЕ ЗНАТИ

знахідку безвід чим винаходить знахідки з
позасвіту → і поміча ти всеощо
тлitisя позатлом
вибух у → ковтикла печат'
зниз → боса. шум. т.
МИТИ
все що горит' і гора обриває
втіачів без
завтра без
ум
три(ва)має
так.и всі. погасл.і. летовані в повітру
й. стогнуяτ' надпомацки
ви. о. шука. о. чи(?)
шукан' природноти спочинки
чни. ме. ні. винагороду
твій дз'об твоє
налите печерним
сонцем язика ікляве терво
терновіє заміс знищення
дивлюся
й ненавиджу останню своюю
голоду
в'язку струн'
відірваних від краю
гра (о)
за

бо поки мир

шир(ті)різ(кіб)о(сп)о(чну)ва
стеблін'одніє
о(ж)не(по)косе
кіжжя(вир)та.сопу.
нер'. в. від. носит'. по. співа. й.
мені однину.
широ(не)вижо(зна)ти
пре.міят'ся, мнут'.ту. що.за.ни
зом.руг.ви.ті.хощ.об
викол'чи.ну. ма.ро. дгар
сину. забут(н)ій на перемир'я
з-за.хочиною.ба.зри.
бо.потому.не в можу – хливо.
зів'я?шон'різ'кобочит'маніттям
безціну.відва. ги кореню на півріж.
запалу. бо північ. бо поки мир
рано спійма оповіл'но ти...
нетичив'ям всіж обережніст' витоку
пагін'есни
щероту(по)вня(чу)щур(к)у
босі.ці ріvnі.босим.
хилят'здогін(до)випадку.
змір'я
.зачерпни

опли(й)де

ще(дни)дно(во)ли(мо)ро(т')від(лил')ше(у)по(о)та
нн(нач)(сти)о(ми)бу(в)ли(га)ро(від)спо(к)у(с')від(ня)
т'(по)сілл(у)сок(л')
ре(мо)мір(від')ні(від)спи(від)у(нні)чи(у)ки(то)мож
то(ні)с(к)уто(від)ря(ту)мор'(чис)лі(мінн)я(ти)іч(по)
ри(б')від(ло)ід'(смі)хо(тві)й(ло)де(л')тві(т')х
ма(р')чин'(к)у(с')від(нас)недо(че)
ка(ти)бі(ло)г(ни)o(ті)тис(ки)
ε(від')ε(плин)он
ε(а)c(ε)p'
ε(н')ε(чи)ε(тво)
й(ε)піз(н)o(ε)
чер(пи)ε(пер)ш'o(дна)ε
твой(я)осо(л')ні(ст'о)без(на)до(дій)твой(я)пінн
тво(я)кін'(но)та(в)ід)сто(я)них(плям)ниц'(на)вод'
схо(o)т'(на)тво(чин')кул'(на)од(i)без(рми)
без(лиш')o(ту)
р'(від)пли(c')ше(ра)!
+
ре(пра)під'(во)ре(у)сік(од)пір(тих)тер(п)ко(слиз)их
од(ро)т(у)того(ла)ри(ша)од'(ро)т'(у)того(вели)ше
мін(н)я(ти)лин'(ти)ж(від)най(де)ш'(кор')п(су)того
спи(того)у(сун)ка(то)го(ви)з'рі
+
бєдра(спо)чив(у)на(к)ален'товного(же)у(пе)ча
од(різо)за(озти)н'(під)не(с)ти(бо)га(м)ча(ст)унк(о)
рові(p)o(к)стон(к)у(чере)па(х)o(ри)ер(до)но(жж)a
спи(ра)ε(о)кра(ε')помо(ллі)в(хлі)б(ця)t'(пря)лом(у)
лом'я(по)гор(тає)гір(ліс')ко(лас)у(чес)па(н)ки
со(лод'ву)з(ми)у(міш)скри(t)ку(ра)п(мо)ми(у)тер(ко)
+

чим(бо)оті(о)сім'пенш(яви)д(руш)а(т')реча(ві)по(ми)ни
іл'(ніт')од(нач)о(руш)і(ат')вір'(ед')д(а)спій(ма)о(пло)
ійма(о)ї(вид)ют'(чим)азо(силу)гуш(відд)от(хол')чом
у(рати(то)ти(бій)о(мі)несс(о)сіл'ти(моо)ре(ря)я
шукач(по)вис'о'дим

серпа(ї)н(ки)

(до)ві(го)ліс(ки)
од(ар)я(т')я(то)со(у)
ти(пере)він'(я)мо(го)ло(до)
музо(плаї)ст'(від)я(чи)н(о)
збір(нею)осої(ві)рної(то)бо
білл(ої)лар(ки)ві(рої)тобо(ю)то(б)і?
(с)трині(шо)дозво(ла)
у(би)с(тро)т'купа(ти)шия
вірен'(запа)л(хво)
віте(ро)о(але)мір(ом)ош'
ла(пни)с(тих)в'я
чүї(з)ми(рен')роз(оду)
о(зві)р(ки)черен(ді)л
і(від)кор'(ни)
по(ри)т'
(о)б(то)о(би)є
ч(и)

гилеї сну

/птиліум/

(п)

агон

и(над)б(у)хли(ра)лісо(мод)во
лог(кида)на(уст)рін'семи(скіс)у(чер)тки(за)о
рна(мер(ту)що(ж)в(же)наг(ріто)каме(но)лю(о)шир
б
у
б (ніє)іли(во)р'одна(чи)на(пір)хв'ян(а)піч
зеленепекло
оз(ї)да(опл)о(ден')як(ті)сте(жи)ж(зири)хва
тим(зави)н(ли)дobi(ч)пере(дне)ї
віск(вінє)го
риц

ві(т)
о(суцві)томію(змійни)вловлю
вач(м)по(від)дим(лої)осна(ги)пусто(чи)завми
ри(стих)ще(ю)а(ще)плаунні(тер)вища(нам)мани
горк(ливо)вці(л)ли(щє)як(о)про(вало)
вим(туди)тягу(чим)болотіїнами(сли)
ли(що)ж(від)й(бра)то(стіка)рію(брід)торяст
росалії(спори)баген'
щезни..
древс'поріднис'з
івер(бів)ками(сичи)око(рани)грід(ку)пог
руду(спій)мавни(х)пере(опів)но
ч(пів)пов(б)у(хів'я)моло
до(мола)бруслин(а)сім(на)го(р)д(трі)ска(ви)ц'
якна
відпли(вило)яд(ро)по(ро)дне(чаги)ч(н')
садже(на)на(бoso)рутен'
чи
чекаєш(мо)привід(заме)ве(літи)расу(тічу)семи
гнівиу(шо)ж
ж(тим)чуо(вни)ким(има)ла(зна)ме(р')ошало(від)
смі(лоно)ж
диви
спікайся...ше
ро(дро)йсим(лісогло)птиліумвій(т)
на(о)мив(уст)
іпече(ялі)в(ци)нсю(дозріл')
немазанурояст
точен
ш

екстатичне безмежжя (контрромантизм)

ось тобі моя палаюча оводнена рука
на ній сім пальців сім прозоріс нектару краплі
як між кожним можливість зароджень до крил як між всім –
піднесення плавника як кожне сонцесходу виводячи поволі
всечасно випалань у агоніявлі що перезмін не даючи розвидніти –
о це вогкий сон...настільки дні екстазу передбачені!
чуй огнилу кісток добігає рвати
цей ще невідбутий час зав'язі фоеми надлюдського Богнища Духу
до над пере між Почуттю... розкрасли вимогу – Лід стікає
крів'ю як о не відчути – смерть. це смерть замовчує спасіння
моя рука... тобі для судом над магічного екстазу виопален'
рота – любов у... здертої рани. бубни грізного відірваного від
напружен' жаху розвареної Води хліб розпеченої Домівки
Молока прокинься ж і ковтай кляття прокльон о марення безумнє
меж без рис всіх цілком безмежно тут у екстазах вічної Любові –
у пульсуючих квітках відсіяних вечором німфалій
як перед сходом сонце викликає тишу зануренню спадаюче
бескеття... біжи спалюй свої вибухаючи крила у сонці – біль і
відродження над митями. як кожен Крик то підняття над
невичерпністю – за кожним сонцем – рослина й відпочинок
до сил згорянь та самоспалень кличе нас Заперечення
і кожен рух тепер – вибух зачатъ і народжень
кожен – екстатичне безмежжя розірваних меж
Палаємо!

на травен'

Ч

орночорий спокій ходіє тобі ліпше
даючи озсувіє ноги
об спіймати схід йцекліто
твоє чистіше швидке за ряс
н/там не развалас' спорідня
т/ми віднули – я не вибираю тебе..
але всеєдно тобою була ся раз
ривкі схоплю пам'ятати
на травен' більшає рік
потравен' він поширшав
і втіклисто споросніг
і травен' що нище
у не знаєш
і п'єш зимовудиш травен'
й зимомреш о
поруч зі своїною народжен'
наляканій складними орочним
віщувабо не врятує се
від поглини коханія...

лоні(ε)оленії(лов)

яко(м')млієц'(ипле)сонец'
яко(м')тріє(волі)вон'о(к)пр(о)ти(кнут')
рог(а)ми(лем)к(ез)біжж(я)
трі(їє)пол(ю)ва(чи)в
ой(трє)д(ця)оале(ні)
ой(л'сені)ой(сма)гляни(й)
ой(блє)сни(й)
ой(руда)гви(й)
(і)дих(кін)в(о)пря)гли
стріл'(ви)o(го)стри(ε)ли
(а)би(лон')олен(ію)o(ді)жна(ти)
ви(ще)лісо(в)став'(о)х(лад)жені(ε)
ви(ше)зброй(ниц')віт(ермі)лині(ε)
д(ур)ман(я)чим(отро)во(м)ашені
ix(ви)стріл'цят(ки)
(манн)я(чим)сов(вото)m
(о)роше(д'ви)коруг(вині)
а(би)o(лоні)ю(o)лл'юва(tіє)
а(би)чару(див')ороги(нє)відтятин'
(де)рійо(m)ід(яви)m
ой(яко)ста(вс)eц'над(пи)ти(всі)
cір'(кова)ни(міло)зка(ми)
ой(яко)ліс'огли(всі)
хма(річе)пп(ям')згарища(ми)
(ви)оленію(біло)дівом
очерет'давом
(дав)ві(сім)мице(міло)
кр(ай)озер(ро)
(по)тал(я)ли
(дав)ві(трі)є(полю)вач(ин')оріо(ни)ли
ої(роз)чари(й)насіп(ни)л(ля)стріл'ц'
устили(віт)рото(м)y(вод)няв(y)ко(сите)n'
о(лон)їїтро(стя)ної(ε)
сте(па)ми тло(млє)ної(ε)
ой(отлом)ле(но)ї(ε)

ерхні(оріже)ядері(в)
ой(мертом)лі(є)ду(йну)лаве(лим)по(жар)цем
ой(оленіє)впала(роз)сочен(а)крівне(т')
(у)стрілен'(ва)
тріє(дзями)у(лова)ча(р)ми
руде(о)біле(о)смагним(та)лим
трамбадмух)о(олени(це)над)стрі(л')ми
аж(орю)сило(в)нав'ї
роз(трої)ла(о)рог(ви)
ой(вві)гнал'ой(у)с(ер)це(вві)листи
трій(в)урова(чі
в)трій(в)ців
(о)крас(нє)них(тятв)о(м)

коханому чи

увірію у твою надспокійливу зливу спалахуван'
учорні напрями твого неба
уватри сховані між кісток та полину
твоя здогадка – моя соковіюча смерт' – буде
ворогом і війною і одночими
приплівами отвори замінюють омовлення слова – і ті
паново втрачені
опади миру
хіба не любов ріже полонену стеблом спрагу
ти бережи
як спогад упокоєнню
ти – скоріше помилування ніж страта
але моя земля ти
можливо ли даси повернен' через
урізне ні пащі блукання і втоплення
скільки раз навмисновтоплен'
і немає
хіба не за тобою сумуванням
плавання і стями
та замовчування у мочанині квітнут"
тепер знову злива
о

(о)до(о)м(о)уз(о)а

ти(о)
мі(о)тра(о)ве(о)н'
см(о)л(о)ві(о)т(р)о!
си(о)н'(о)ти(о)
д(о)о(ск)о(на)о(л')
ву(о)гі(о)л'(о)пла(о)мні(о)
ви(о)ча(о)й(о)!
мі(о)й(з)е(о)ле(о)н'(ча)
(о)р(д)о(в)ле(о)н'
(с)т(о)ру(о)мін'(о)ве(о)ли(л)ч(о)
ло(о)
б(о)а(ж)ан(ε)
(о)ти(ті)o(к)a(o)ε
ш(чи)o(мі)o(тра)(о)вен'(о)
сни(о)то(б)і(о)!
р(о)а(й)ту(о)й(ту)бли(о)ск(о)още(о)!
яви(о)c'(щe)на(о)
л(о)а(нит)o(к)у
я(о)ви(о)c'щe(о)на(ма)
б(о)іл(и)o(т)y(о)p(ю)
мі(о)не(то)v(о)
ряд(о)зем'(о)ти
(ти)o(мі)o(б)o(л)y
тво(за)o(б)y(о)тт(я)!
зій(о)йди(о)зір
зій(о)зір(йди)o
к(о)у
не(о)б(е)c(о)й(про)o(рін')н(я)o(мі)
ти(о)
з(о)p(о)й(а)!
л(о)v(y)б(ло)o(б)o(y)
тво(i)o
л(i)к...O

лий(мі)йми(лен')

(за)гли(б)ви(у)твол'
чорн(у)в(а)ліп'(ір)ниц'
либ(ви)у(тво)л'ос(маю)ні
(ще)кір(ни)кани(н')
(о)сма(к)o(ли)ну(лих)забут'
(ід)ста(ї)відсна(в)тоб(і)
(о)сна(ви)ця(о)лісяц'(ден')цю
ми(лен')я(сно)ру(с)
лиєн'(о)ну(ле)д'
вій(ни)мо(рір)в'янк(у)
тіч(ли)тіч(рез)тіч(ро)л(ко)м
різ(сно)пи(л'кі)
би(ра)m(во)д'
тобі(лише)ло(брам')
от(ої)віш(нин)ки
чим(ти)от(де)ле(н')
від(нес)спорід(ку)дару
(лий)мій(мил')
разо(різ)o(лі)віс'
од(сні)п(ки)чер(во)ця
o(твоє)
теча(що)в
що(мил')вв(і)чна(ла)
(о)а(чи)е(еї)дим?
дим(ота)ліс'об(ладу)
що(м)сніп'(об)ляг(у)ціл(ля)
(у)біж(ен')ст(ро)i(oї)ліз(ки)
o(ріш)a
твої(лл)я(ти)
лю(би)бо

жадалиннота

чом би тобою не розкревнити стан
обірви двіті омарні частоші ливни жадіб' линно
кулі маючи тріщин яблунили небо ти що ж не мислив' тепер
бо голоду бо даж серпною неділицею разом труїли по садовії
слам' гір'до товища дуб' уріз' човен випечу на морії пін'
буселом прямити
що ж вже окрильом
що ж вже піт'мовою що ж омав' цупкі траможаду
само'до ориву болюченої бавні є це що о те платанка ковти
ватрова хили дрів' схилу що одячений зеленью для мал'брину
яко тал'ба і три є це утвоєнним пал'бі – і єї що віддячила
вовчаним олиззям навпоміч минанням сліпнути без вечірищ –
поскіл' вмивала бирота купчення розвіхрявілих крокво
що ти олиш на мою так
що ти олиш на твочі для
чим падінь у
так

чу(йни)й

чуйнейменей
тіснидобрамедуутломнити
стрілкараєлишлоскітомнимой
відсторонія...
тослідуумуплетіньоогорія
шрамрозпливв'язне
на тобі суцвіток
береженийпорань!
ні тую!
марочолушукаючучмінну
вже ось за сонцемкраду
тебеїпломеніїгуби
стираю у відродження
й жую камінь
соснівідвіткоопальни
стогнимені

ураздосамоївербиці....
драгво(мерена)дів'

т(рив)иною(бо)втікают'твої(об)ітници
(і)ти(лада)єш(об)палом(шо)перешу(мів)по(тисно)
щорі(з)отою(твоїл')подв(а)
усте(бл)ення(всіх)табувал'мо(кті)ти(више)нно
(мо)ктіти(су)колища(мий)(случча)m'різу
ходи(нн)ику(йу)вустож(ір)міналії
ознамлен'шавленої(шаленн)ще
уз(береж)ен(очипля)ючи(буден'ця)мжа
(о)рнаментарії(у)ре(живо)повіл'закусинки
(по)братливих(омаш')
омаж(то)орню(сліп)ної(любови)ці
ховкoi(девiї)шо(опиння)m(руку)змелила(у)
роз(сув)ки(фла)віди
шукачка(за)мах(у)на(сон)
бис(тринн)a(лов)ниц(я)початкі(v)тління
ти(реко)ви(цею)діву(ту)ляську(чер)пни(чер)палице
отем'ї(ялиж)у(слід)іпа(род)ивні(оклу)би
кохва(i)слиння(щедо)хочно(отри)ло(m)
маро(рося)т'їлку(l')оден'лукву(біжню)
обіма(рни)клубавцю(чато)го
кілтя(того)крітка(шо)сумива(окрів')
(допи)тви(олюбо)вел'(але)відчи(трав)ни(сту)
(су)кон'чим(про)тку(б)ішку(рідлю)зівли(хова)лки
біжі(ступи)речни(o)дратку(вершу)піт'
о я ж б о
ла(ри)нью(сонце)лів'
а т о б' т о б і уллід'в'
оричнивіти(ма)але(ж)ти(мере)ва(i)ріт(одимен)
втратощами(маков')

(а)де(ε)

(у)рук(у)
(с)по(до)бо(мна)слухо(мна)лаво(мли)м'
по(жа)рко(па)во(во)ліне(лун)ом
(чи)с(то)с(лино)мо(бо)жн(я)віли
тво(йн)ю(схов)ку
де(а)ти?
де(а)ти!
(р)озмуз(нє)ни(й)кри(ни)чов'
(у)ко(смо)пої(ламу)
(ч')ти(над)дикій!
ч'(ти)най(дику)ю(чий)?
(аж)де(й)ти(а)ле
тіл'(ки)спек(от)лий(тра)вен'
(о)пізнає(на)па(ди)віл(рит)ків
гли(б)лі(й)без(ніг)ступ(у)
ви(мар)ю(ю)
т и д е є ?

толенавишино

заброна спілій затінок ливого соку
о(тол)а!(г)роно(за)п'яс(т)о
во(то)лит'во(ски)б(у)лони(т')би
кару(маю)т'бі(у)сподін'
не(вто)ломе(зо)хоч(на)дича
ді(ра)рід
ла(стро)му²(сит')оя
ве(рни)че(на)чен'ка(виші)оцід'
чу(точу)по(хो)чу(во)тро(мо)ру
не(по)баж(не)грі(ю)бав'
(к)алинова(твії)од(лом)лонву
то(лит')м'єї(го)стри(ці)
яросім'є(від)ра(різ')
йцинпо(озрі)ння(м)толу
(у)бійнпо(ж) лляй!

арф'яр

полив'яно рядити
твої кудревиці
що омивала арф'
міжбрів' сіл' уиншено водйт
ти гілка лод' сівач сузір'яна рун'
мігка оковниця що пліднит' звуку
вібруттям дрижу
тебе клинком і сім'яною спокушено
вели чотириста стрільців увідати
що жінка то латаття
безсумна кінниця окрину
блакит' боліт текла
о магнусе!
ос' музика твоя могила
сулуччя кровозносин перунят'
опалец'ліч
нездогону як ковки
річковому рині
арф'я вбиті тишат'
розгін до
твого палу
але ти линно зарфлений
заживлений постріжжю
одиаче вихід ід' тебе
віхолу темничий вільхує
сперматичні вежі
ся
бо ми ся
арфу ріжемо на
дvi

(ой)не(люї)єї(сов')

(ой)не(люї)тої(няви)
тої(чор)тої(при)чар'(у)нки
во(на)біг(ся)по(лені)
ло(на)гіл'(м'є)по(велі)
ти(б)їе(не)піт'(пив)
ти(б)ої(лон)не(ча)с(ти)в'
ти(б)єй(з)був(ту)шіст'
на(дві)йо(роз)і(пік)а(тро)m'
ж(же)
(м)ійо(кра)сле(д')
мій(о)лод(i)єц'
об(за)буў(бо)то(ю)няву
що(лив)а(ла)сік(на)стій
ний(о)спла(в')ях
ой(же)ті(рун)ки
ой(же)тей(ря)н(ки)пітби
ой(не)пий(лец')на(ріг)
не(бий)ос(тр)у
не(вийм)ту(хашу)ідол'
тві(йо)ха(й)o(дрі)му(е)під(н)
ха(й)не(пий)ту(ко)су
а(й)не(пий)ту(еї)сов'

(веду)ння(ча)сіл'

(з)оче(нни)ці(а́ло)то(пере)дба(че)н'
ти(дим)пита(ла)на(кре)сли(ла)впо(вно)
од(ну)лú(шу)закля(ту)ви(го)ло(су)коляд'
спожин(ку)жіно(чи)гле(чах)зни(ли)ся(спра)го
(і)вми(ва)нн(я)ми(кли)на(ти)зодню(що)торит'(від)
спі(в)у(клí)тку(тво)го(очý)ну
дикі перетвори
дикі праги
чни(ule)сле(нн)я(чни)без(бар)в'я(сті)ку
ачені(слови)ор(ної)тканý(біли)гарпує(гре)
згарда(в'я)же(шиї)яко(осик)у(в'я)ж(пере)хід'
у(сін')кустую(чи)забіги
(п)рош(у)пи(та)ю(ше)лчи(цю)
різно(ти)вішу(в)ала(й)ски(бу)оріза(ла)
того(пад)ко(го)шугал(ля)
ло(від)про(се)на(ся)
спочинок(лише)
звари(зіл'o)
лише(з)вари(моло)чен(у)нас(i)нни(н)у
лише(зва)ри(й)на(кропи)уди(чудо)вій
(мо)лодих(скиро)зуб'ї(по)нс(в'ре)н'вже
н'єліто(вже)o(спи)вже(пита)вже(пи)та(й)
воду(лий)i(у)піч
ло..
(чи)рто(чи)ва(чи)було(че)ка
(о)вер(нен')коли(слабне)но
надтотравіє
ерх(нем)чола(від)по(ну)зрад'
все(ж)пере(ро)же(на)
(це)морок
і(літя)чи(рани)та(вв)ерх(кріз')
по(мир)a(нн)я
ве(там)сно

ТИ ЧИ МОЖЕ ГОРІТИ ПО УРАЗ МНОЮ 6

листо холоднеч листо підтопиш – земля приймає надтоводу
як скресают' тволітні хресталії – все ж бо приймає все ж бо
однищує згадкам твовільновій печу за хліби
ясницесхилом магні відточуючи за воден'
ліс полоне твоїми ставками – чекаєш а ти до ти
про роти
виприроднен' й лікавиц' і кріз' недосяжніст' спотвору наступності
повіки що ж блукаючи мабут' виказують лезпоміч
чим як приручити тисячоокіст' звірову
яйцевий живіт увесь у птахах і близкавицях передсніжжя
ліс привір ти однаке загубиш смаком і ароматицями кіл'вогняву
й натовпу зливнів – трави женут' печалення
трави затинаються вереском судоми конвалії тривом ринут'
у поверхню бётзілу – мовляв ти млявін'же
хрусткіс' вистеблює спини і поріз клаптя хоросу
чим дикобджіл'ніст' навмисом ранит' улки хочару димота
устовбуріє слабістю і смокотом впинан'
шокріз' ті хащові погрози розбубнявіли літки покосів піднебіння
 поля лише дивонії мовчат' – то син' дівон' розпазуріє хитком
платку час вивіл'няти хожі переліддя час струшувати попелиці
твій нехай лежит' обізу радіючих смерекових вечір'
безпеку ящурячої рани тримай по біля серця
і рухай схід до діл' без значену галасом очорнецвіту
живис' травою випробо во годуючи углом небезпек четверту ніч
уведену дивайстром танцю що вогноту розводе
незважом на бій чайниш'
окислих сіркою та вилісом пліту – худоба в ямі
і болота покривджене висмоктуванням
чим раз зеленша твоя сповідка – чим би ти сподів' мною
осухотіла
але надвітер лійт' стрілку і повідника і місника і сховку за
полонуванням чи тиснеш – ліри
втискаю чи залишні відбиття остан' про в дереві торкнис'
хай слиння перетворном у луговін' воднот палают'
ну ж ...тли...
чим безнадією втішати поміч – то краще за мири
і

зникни

відлюбець

о(йв)ідр(йа)ди
с(вій)ну(сага)н(ячу)кін'(ву)
(на)ріж'о(б'ль)шої(ці)лл(от)
(а)йнай(би)куш(ви)оро(сли)того(ло)м
(а)йнай(би)дубри(ця)розл(уч)нил(а)нагінь
(б)ерег(в'я)по(іслу)зки
(г)ей(м'я)не(м'я)tit'
(г)ей(м'я)не(ко)сит'
тві(йа)полі(ще)на(уж)іст'
тві(йа)оцило(ва)
древ(лян)ка(ми)яро(косни)це
тві(йа)у(зова)на(пей)стри(ня)
(від)любок

о Г у р у !

мої коліна зігнуті дивио!
перед твоїмо зброї наєзаборонна смисл
вмирає а відроджує усеє мокріст' за тими
квітлими розріття ти їм сіяв небачені
світлочи орошен'
о Гуру найчистіша Дитина цих країв!
найсолодші врожаї дают' твої визрівання
молочні вітри теплолікі водойми
споконвічні зірчасо оволелюбних
зерен о ці цінні пересії від
ламання до Духу
що ж є найвищ святіш
як що не віднайдення післязaborони гри!
і як вражені ситі звіри ми відбігаємо
вклонившис' дивам що нам здійснилис'
піною!

рудоволосому музу з безоден' мороку

(оско)лад(ні)перед(ро)то(де)ви(ту)ли(хром)оєц'(ли)ж
(чи)вс(чи)ни(чи)топо(рон')
що(ти)мій(я)то(вилік)осам'(ще)д(р)o(ва)тр(o)без(y)m(y)
сма...ко(вір .то)тво(i)нутрі(o)смаку(чи)пля(ти)за(випи)t'
різниється. реберні замовляння тішат' густину ліз 'про те сам то
знаєш як воно літаття поміччю раз над тліно(мо): будівничі
вирвали прохолоду нір
ба(жа)ти(ти)ти(ти)ск(y)
(твої)рудро(яві)па(сма)пс(кіл)
(i)ско(ro)чу(ти)ніжніст(мо)'доточо(k)пулл'o
коси(мо)серпо(мо)тіло(o)на (двіє)!
все ж ти зростиш
перебіж (бо) ластовинъ твоїх лиж (бо)дріб
(чи)вибухання(мо) встиг обілля моровища бач(y) по сами(мо)
білим розодрам
шкіру гаси(мо)сіркою відпліпу остигне ні дуже го
ти разом во ти за шепото(мо) ти за про (то) літкуєш мені
сміловини
удару ти
чи(z) зна(ти)o(шо) ядер(на)пульса(твої)x(сві)тло(вих) десь не
без(того)
пік(несе лад(y)ту (чи) біг(лілля)
ту(жи)за(всі)мо мої(ми) від(bу)ва(nня)ми
(я)згари(ше)i(po)пели(ше)
(p)

питі витечи

*чим рани гниють?
твоїми словами, Одине...*

так. лива. ми. тічено. з. осторі. в. розсіччя венени. м
напис. е. спис. о

письмо лама. е. прокляття. і воностогно. під. ніготь.ту
підродні гори. гордоші. сміливці руйну. за. мков. і. кіллячи.
мури. і. це. навмисно.

мисно. нав. спрагу випиливом. в ріг.

о вон. на. толу смачніш.а. сповнен.а підспражжям хмел'ю.
великобісся випо. ломню. бессім'ю трално.

диви. ті. скроні. без. обереги.

мо. їх. них. переріз. спочилих. вену.

пий. то. крів. начем зіль без. одень

то пий. все. ж. як.

рудовля

сміливец'! відкидаєш тіні на зворотку свіч'
ти повено золистом засвідчен' ери ножа
семиголовці їх тво п'ят намислені мірою прокльону
жаркої ствірні ти2ти
б ласкавив ту ніч? жінкою просоленою волісним питвом
хранилищами черева гублив'яної паці
твій звір наморений мною
шалиною спочинку рук о затінках шкіри
відсутність. твовійн
в мені найбільш спражит' бажати
хлюпотом дереводи незшиті відтручення
о! я лин' заточена у забіги твоїх оболонок
про залиші тебе о метаплазі вібролепаза
спір ковтка
в мені
твоєпальців
прорве
тає.
се

ВІЙНЯЧІ КОСМИ

порозвітри коси війни мо ні перетво
рви сокиру соковні
кривавінь червону волісь волом'ясну
о бач вона праго каплює у звабу
вона о бач здіймає вісь заземленого сина
стан гнучкий її бурхва стрілу по
груди відпухня від кобальту гарматно:
бачиш я закладаю болі у пахви
бачиш я толена гостротою розтину рань тому
коси мої цілуй
я являєш забиранням і очище
твій погляду кровито самцям
вони твої коханці мертвячи
зігріті стеблом що низно в
те то ж чи вона
відбула твоєю сестрою – бо ні це брат
сестра опахнена медом й слизом...даро
 волосся багропите твое
порохівницями куля во тіло
у кровину погниль...
чому ж чи то так смачні ці краплинви
коси росяв'ють що твої
війно!

p'

м'є(люби)во(до)тво

оз(в)о(пти)
до(шо)сто(г)ні(клі)ну(ча)ри(во)
тво(i)е(i)мил'(тие)
(п)ірна(во)міл'(ло)ру(ден')
аж(водує)
хми(зо)м(то)вог(чи)
дай(овірв)удаї(ме)ми(ло)ди
хо(ви)од(м'я)і(од)висон(у)
спо(чу)то(ваї)тво(тен')пли(с)
чут(ой)мо(сп'я)х(во)телен'(бо)
(т)вій(міл')озпече(пат)ку(нур')
ї(чо)вен'(о)пи(в)ї(за)
(т)обо(ні)во(тебо)плі(ту)
(ови)раз(о)плянн(я)
(од)те(бо)ти(те)пли(ш)
(по)сма(по)ди(по)то(рк)у
оп'(ну)чатку(вір)номно(ю)
тобін'(о)те(шу)
чи
?

зав'яз'

мі(й)о(пив)ніч(е)ни(ма)рен'
овес'(нас)кріз'від(па)х(ще)тобо(ю)
тві(лим)мрі(ті)лим(у)злі(со)тів
з(рі)чи(пла)х(ко)то(лію)й(мо)ро(х)o(в')
на(ш)o(уст)rіче(й)
на(ш)осе(диче)піт
мрій(тли)ви(пере)c(три)бу(ва)н'
o(плів)ри(тіл)що(мо)ро(сят')
кілем(огни)ці(ш)
черпа(ро)віс'(i)воду(i)суничу(роз)дав'
твоїр(ро)том(у)роті
велич'(i)ча(д)ні(мо)t'бі(сту)пла(ю)по
ві(хва)ту(ш)рам'ів(та)пло(ту)втяг
(у)те(п)лін'ву(у)теч(у)ву
ову(лен)я(зі)ниче!
(що)пону(поєш)m'є(їсс)ям(t')вієм
кр(ов)ні(c)пер(мо)чі(сріб)ло(лун)ні
без(б)ере(жж)я(лую)ці
оро(t'ві)не(ви)лі(ков)ні(жар)но(kіс')
смаг(к)ли(ж)овт(дим)o(ерв)o(но)чи!
змил!tі(ва)рто(ві)луз(ди)з(чеп)лею
від(тят)он'(зкри)v'i(i)вирва
c(мок)че(хо)во
од(в)те! б'
ямолютую змовою виволій
лише бо од!
часину(в)те(б)над(c)труї(ил)
пазур ячи м (маган')
пла(c)кро
ба(чи)ти(чом)без
від(лиш)o(йми)бо
на(tвіл')тро(тол)очи(ю)
вид(ix)спра(ж)o(й)ченою(за)
поніб'я
(в)сн'

(мла)ма(о)рин'о

тоб(ли)i
юн(н)я(ча)мл(а)b'
від(од)ні(сто)не(y)o(то)ле(c)три(v)н
ір(ki)тві(o)пасм(en)iв'я(bо)o(lіt)v
ор(sti)к(iх)pіт(lя)них(веж')
спо(op)орід(co)ло(de)роз(shе)но(i)х
a(щi)білл'оду(shkі)
маги(за)n'(za)тві(bos)o(lл)y
(пше)ро(цi)ни(цю)ло(ta)ю(t')плу
руння(ча)кудр(o)чоро(про)ядд(j)
(o)ліч(дух)мо(m'я)oї(gri)v'я(l')n'їt
кіnnоти
oo(тем)лл(e)нн(a)юн'
п(l)и(йm)ce(p)бо(це)rї
м(l)ій(oста)во(gіn')ce
при(vo)ла(kra)ло(sit)їй(o)б(ep)t'
я(o)к(opre)та(dо)уду(to)б
ор(p)чи(чo)p'(онц')оч(очу)твіло
у(tар(vle)n'(y)
івини
клe(пe)ожe)зgіr'я
солодана..карба
еж(go)лу(o)бо(oї)ко(si)мо мари
м(o)ю ри
(но)

В'

/Т'Б'/²

л'о(міг²)ла'ле(діти)сих(тві)йн'
о(зна)чи(ми)p²(чу)то(ос)кла(ло)д(y)²
т'во(соч)ен'(очо)в(о)лін'
змір(я)е(пал)б(хво)хов(а)еї(ш)
б(i)л(c²t')
ос'(он')ен'(одно)ви(по)л'(по)л²ю
орх(зо)й²(ман')я(міл²ко)смі(л')шу
то(j)б(й)ня(в²)ерх(спи)н(я)е(p²)от(y)
с(п)л(a²l')ов(жи)ни(же)ни
во(it)ря(ков')он'(ле)б'd'
см'х р'з'm лл'сн
к'l'
н'ко²а
п'd(кл)п't(п'd)t'
ч'n к'd'
'д(p'h')
'плавом²
б'l'(o)....п(t'b')з(l)амах²
р'к'кр'в'
б'
сні²т....

віддатим

розварюючи полуцен' посміхаєшся (з)окуснено
ли(с)тості плоду і ваган'о надтохмелії візмут'
остиглій переріс й нявиют'хвало од тримоти і
збережут' остатгле плів'
задоволення марба
витікає ніздрям
і лякотиливо скрапує
о відтягнення рідина
вона знає свої здоганяння і складвіл'ни
захищений
від вітру – ти посміхаєшся
і опадают' опрушені жінки у твій живіт...

брами окису вуглецю

тіні зринкі; там біля кутків спроваджують орнамент переселення; вийшов з полотнища передсмерті і ступаєш; напружуючи глиняну ступанню мідь; палає брід; світоїншить зародками вірогідності торканню; відкриши за зливою чотири. в; от бачиш – жовтий краю; там берег вирівняв рідини першоднем; ввігнали спочинку: існує та річ, що виле з тебе час і розполоще поряд риси твого обличчя.

перестрибу чекання – забагато відіймаю; листя і поміч; вили у волоссі – трохи під шкіру; і смачнослизом подиких привітних риб'я спочиваю; на тому пагорбі; де повно рідких твоїх пальців; браслети з них – звірі мої округлі й кидаються мені у прокляття бою сонної артенії; підштовхуючи лише образ тління – вогонь спочиває; викоси ряди плодявих гідросферичених сутностей.

перша ось сутність: що заводила усі ряди – від вистигання до правиці жну що упошкоджений пилком зрину й порохівниця лікує першіня – латаного двома осивілми брамами...от другої сутності – спочинок неси; що айсберги відвесни червоним конденсують відтиск перегонів ночі; що міста порептилено важкі й нові дарує загин спеки прерії – стіна колосся – марить віком закладеним у ріт пустелі – все ж на чекання пострілу; запізнилася о три то третя сутня; що до сутності ще існувала і щедро топила своїх ще не спалених дітей у високому здибленому паротязі голосу подорожніх; щоб варто записати: чим далі шляху вмієш ступати – тим рідшає вода у твоєму човні – то передбачено: ріка – тверда сторона відливу.

впускає у рота око пугача; і він видзьобує останню силу; впускає у шлунок волосся кобилиці – білої з однією рудою волосиною – то твори вогонь у собі, брате;

впускає у очні порожнини вітер з опір'єних хвостів сокола – вимотуй собі чеканням свободу – але не нагу – то навхрест наплечені її зібрания свіжо опік тканин її – щоб пам'ятати

бо ж пам'ять – то разом лле

все одначе відтинає лучниця з виряченим хребтом

що навіть через одіж проступав; на спині її – рожева легеня; одна – вирвана із ряду пізнього посіву; усі чарунки її пістні – та між

кожною лід і омана; ранить вона тобою собі – роздушуючи ягоди зелені вітрів на трухлявому пні рудоспин диких вовку:
лягай поверх вбивства власного – то річ рідна; то ласкова сонцю пожертв – ще б трохи наоливила чола маленького плоду; що визрівав спраготою у чашу антарктичної крові; здирай хутро – вирізай жир – то лякліві клітини жовтня; рипить розгін..
і що ж не. вуглецю трохи між зуби – наруччу зверху;
біля брами – вуж; за синьо видмухує роги що у повнію рошені місяцем; то ж правда:
що перезрілі грана
що визріли орачи до граду
випасати летіли ми житами – все вереснев'ять
запобіжники пе-солі відписувань по дно – там померлі зпухлі від вологи діви; цноту свою боронять від нападів водорослиці фіолетового сома – що один має – ріг і піч у тілі одночасно; і без неділі відправляє зігнуті ікрини у черево ями підводної – що між світами поросла брамою переводницями і лев'ячим риком...
той шлях перерізано віднайденню; та спини палають західком небуття; і ось вже дим розколює пологи річки...

о а і е!

очулен' пів отервосока через онег' латка орміон
зустріпотисно о анную а тих скарбах: рода у є є и р
і дала Сонце у теплоту по а! ах барв' теше річку! еллоді!
велчар о я хо рпн веснянко ілоїтна морве сумнеощ
вертлява трепом ступнями біллоочими
мене я марню воторплю о алон!! арничева брин су світок
оніч
горкав пір'я т' повін' тріск на переповні
заллє світло! О а і е ! степ. перетемніє чоло...
сповіщено
о у безкін' м ε

спражка рудож

від(я)тебе(о)згорта(й)у
(ж)ену(ста)два(с)арни
випаснєвигоїп
свіїрічнявію
тутлянотожжю
смиребро(лад)на(й)у
однувідзіб'травниру
це(ж)ти(лл)е(ш)
скрізорвоп'яти
обмакуєш(у)маз(в)рапо
чуєш
мостят'різкори(по)мій
спиніє
чуєллєш
цето(ти)й(де)ж(ш)
вагли(ми)кро(во)ка(ми)
у(до)мо(й)утрем(тіг')
лас(ті)в(о)чи(за)спан(ки)ричают'
(о)схід – брамочинено
клик(а)юн'роду(тво)й(у)ту(й)у
(в)рванопазури(тріг)одяг'
пару(чи)витро
ставоренію
хвійнею. що?
відлячу сніпом і снодом. бережи.
мою адку про дош й про тван'
оземну – тіл'ки б трохи тебе
опокус'ї і стягни не ти
всетіє(ш)озпоси(ш)
здожніповікло(ду)в(о)
(ти)лебесний
ти: створений знесиленими піхвами
квітнеш як толесад
як біл' безлоненого сонця

мій вираз точучи і лонви тритаючи ронем

мава

демони

з найгострішим плечей язиков' полуслуку
з небесною змією на рівні сонцепліту
осмокту хутру отих трижаб' йара!

персам

ошо кришат' се тічно яйцево шкарапалущою

викорм ле лише молоко з

ожини сизої смоли чаполочої

кровистої аралії жабрію киплячого

приворотню різаним підмарениником:

такий ї отрутен'

такий ї опій пазу роцвіту

ε(і) смуж слизоїдів

ріг(в)плід(в)зароши

болон'. металеве шкір вібруплавни

черевож з жовтопташя. вереско

схожого на щіл'піспі – морсочена відвугоря

муг кальмарової піврибодз'об

як чер довжиною й на явлення ще

зміїної близопо зябрині

величиної як молюск овсієї води

росічної близопо пуз устириц

й пі(в)хвачорно виялим озброяра

ож. невірна мені!

моя пекучен' трійозуб'я

над гієнами тиєш уз висиш

як набрякнеш первістком

і окровоточиш сплавнями

вийдут' з тебе лиманії сонячних затемнен'

і пухки принір розораної земеллі...

спотворся! зжени липуючи тіста

то блакитво перестороги

все разом – новим міткам на твоєму тілі

я даю свободу...

початок верху літер над

ж(oa)ри(aї)c(ie)p(yo)p(oї)зр(iи)зд(уа)п(oї)
пл(ii)t(ao)рн(iе)v(iy)c(oe)c(ii)t(io)д(ou)v(iї)
ш(ao)p(yo)нк(iя)v(iи)н'c(iи)p(oa)p(oa)v(ou)t(oo)
(oo)чил(ii)дн(ao)чв(iї)ц(eї)p'
к(ao)p'd(oe)й(oe)ўп²(oi)дл(oa)б(oy)
в(ea)рн(iї)н(iе)ж

циклу (С)

А(3)верх(гепада)

СЛВ(поділ)5

Н3(тетра)0

Л'7

ОД(+)2тетрад=8

плерома(влів)

М(число)об(11)

КВРТ(ширина)

4(низ)

нульом(глс)

пиз(13)ки

у29(чим)не(10)0

чи(чим)не(-)

од(13)К50(Ц)

верх(о)18

ТРКНК(без)може(КЛ)?

мо(над)на100ЧТН

мо(над)наС=(+)60

цикл1с

одпрмжк

у34 – Я

Р(пвз)10

1 30 7 8 12

А Е (л)О І

ВТР – 6 = жик – різно

енеада(9)

ти

яд(у)як(я)

т(иа)p(aо)н(иε)ш
т(иε)v(ио)к(оi)л(еi)ш
за(pу)й(цi)оε(p)осни(ц)iї
м(iи)p(yи)н(oи)л'п(oи)л(aо)й(i)мч(iо)л(aо)
с(nа)чс(iи)н(aо)д(оу)vг(иа)к(oи)p(eо)н'
п'й(aи)к(sр(оу)vн(iю)t(oе)ч(aи)cг(yо)
з(a'o)
від(ле)c(ni)мо
від(pі)несе(но)
від(mай)ча(rіd)у(ча)змо
що(bо)та(tи)во(dу)що(bо)ри(tи)
лад(iдko)стигри
чи(за)по(час)у
ско(праг)що(y)
то(v) о
сікли(pos)nі(p)цi
чи(олов)i(g)чи(ша)бe(лю)йма(tи)
озга(d)чи(паз)на(o)дре(po)vіd(chу)
арнi(h')чи(ra)
бiй(iно)сiт'спорiднення у трив
схрещу дозброй → за(jk)
залiзo(vи)ри(vнe)pідзим'я(to)гощo
ненаодин(i)перший
нападник(nа)поряд
заряду(shо)наступу
слiпne(za)програнo
ядуякя
загушувовис(ne)накому
цеостануча(i)ти(pri)йма
тебе(tакo)ю(o)беззброену
шобтiльки(j)тебекровив
й(тебe)плакував(nад)
мазомiшалу
твiйни
м'якихогострен'

роздраве

моловії
ощадитуг
летонучи як скін
і припадав на ліб'я тями
бездовіо
млідовня шеруши запалу і вереву о дерево
вічоповіч ладу
беззастережного хотіння серебрини й силив'яднучих
приворотів до неволячи простори голосу
розплівистого безолевенним світловим –
невгамовний прадуб пустив свої соки
у розбрязки перегрудної клітини
кодихосоччі
змириться з плівним смолом
сосен загуслих до світанків сонячньоторнадв
травиння хвилі полудневої пережіночості
річок оздушених швидкими різостями
течів'я – ти бавишся летілми руками і
бавовні плетеш жалючого кокони барви...
мій перстень має пізній знак своєї сили
за сьомий перслив між
попіл зійнить виконуючу зброю остережності
білі утиски озера наюнять спрагу
і тишиши
остачини мідин і мечового спису над
гостротою моого пілборіддя
спорощеного плетив
латів і синіх цівочих полів
наче в безнадії линви зореряс
і будуючи промення
розварювань жариних
елементалі – а
вилляти ти
полуднем прямо у твоє надсмакове тіла
вершин перевалів хлюпоти деревнин

тобою ти є
/Єдиноосяяній Музі О./

юнковий сік стікає стегномедо
під обережною краси твоє мушлі ти є
радіє спокусо твоєму сорому
як лід розвільне підняття течією
орнаментальний тисячолітній водорост'
на ньому прадавні пульсо малюнків
на ньому верхнє стебло висинює червено...
як ще палкіші можут' бути наші рухи?
до змін над цілим прагні твої зболочені стави
що скрізь розкидано твоїм милунньо тіло...
руйнаві греблі оливаєш гостре плідносте каміння
орве меж остання твоя рястова воронка –
щирішою може бути тільки війна

ЇЖ

сумирний мій вороже!
чи перепив ти спокою і благаєш повіко про відторгнення?
чи печеш ватру на ватрі дощ?
чи скучив за моїм повідплідним стожжям?
ні неспокійний брате
твоя натягує погрози до світанку її скісся їж
нерівности гойдаючи ласмо воліс'о
побережи їх
як затуляти ними кровоточи розверзини на тілі
яд тобі у свіч!
ти одаруеш її ж пострілом ти моїм
як перепотроє риба меж її груде їж
змовчи...
і випий квітку до мого прокльону!

проникну (та) самка

ніби пласто спочинку землю плавліючу
блакитооч у стогчу рота закочен'
не виймай як вона стікає!
як сонце всеглибне сходне у єї руки
обймаючої піхв'яно цвітню
глинає сонцівню виштовхує однаючи
дозріння двоєдностів
полуден' не час як опале ще
насолоду вогчити...
досконало вбита випаленням самко
поглиби доверши її землю
як бути смертю й життям єдно –
її стогін знає...
все ож сонце налите мідлю
все саме вибухну початкові промені
о як в неї вливає нектарна злива!
лиш чутно вигини й судоми дикопитні
розсіюю останні млосні пронизи
самко! ти священна як пробита моїм сонцем
небно

незнанці

де ж сад? питаемо незнанці! весна та де?
в почині біля клену явором і вербами ріку оповеніє де?
де ж прийдешне в світлоліссі! де галявина вагітна Сонцем?
питаемо і забуваємо... війна йде! згадайшам силу!
очоловічимо чолосвоє затерте острахом сиви
нам звір сподобався і ми підсиплемо йому отруту
вражене молоко спокислене окляттям! над помилуванням броня
чнеє наш голос добирає віщування
то ж чуємо – немає тут смерті! свобода тут!
огонь в руках зародить нетлінь!
вогонь в руках а ми його сини! спіши мій брате
сестро моя...ми не помремо! відродимо надбої!

300 піхв

їх позбути твоїх варноскладно
ти вже не живе як живне чоріє
серп крипице о був
як ти опино позаду висіє буро волосу
надбезпітньо
змінно питнено оповнє різ им
галасо о ніч о піхви розкидала садом
збери ці наводнілі квіти
намистно лим окрас' то меч
певтолесма кружля довколо ночі
як триста піхв низали голод твій
намистом

жіночоспермія

що(отво)ри(ла)світ
чи(ж)на(у)хова(на)
у(тві)в'ї(но)серед(к)у
ухов(а)на(й)від(ліче)на
де(знає)ш(тиї)жер(лити)
що(як)тво(яї)яче(ні)всто(ї)
тосонцідіводві!
шо(вид)по(ту)витрав(вий)має
ви(о)вишу(ту)жвавоструйню...в
или(ва)є(ш)ро(том)ти
біл(о)плавено(пле)с(не)ш(і)
(з)собе(дик)o(вій)ни
ртожінка(що)її(їя)зик(пала)
є(вивер)г(о)білі(усолодж(о)ців'я
сочит'сяшилиши!
сівбиця(роз)сув(а)є(кори)двіст'
як(ріт)росит'(стрім)кіпі(х)ви(ци)б
іє

хлино́та оусте́них ді́бров

(ли)в(до)то(р)к(з)нає(з)ниє(ці)нио(глиб)ні
чом(у)мо(я)осо(к)а(рва)н(о)ди(би)ла
й(лин)н(у)ос'(теб)е(о)та(га)ми(й)мал(а)
бігки(стр)у(м)ки(всі)оз(ві)рили(в)
сі(роз)гніз(д)или(с)й(а)пта(ш)во(ю)б
е з(ліс)тяг(чи)дре(ва)на(дов)го(чи)пита
(сам)от(то)жовк(з)томо(ю)ото(бою)вуст(со)а
(мо)ї(зім')я(ті)як(то)мили(бо)я(ж)лиш(по)
дих(у)о(тво)о(дих)у(о)тво(стис)к(о)твін(у)
глин'(й)не(без)
пече(як)
зій(в'я)ли(м'ї)м(ло)ніє(м)всеї(сум)
як(за)сон(вчи)ли(по)вуст(ах)іще(б)
пів(торк)у(до)ще(о)згад(ову)то
обійм(сме)рті(ин)я(й)я
(о)дих(губ)лю(сум)нио(чи)губ
(а)ми(о)тво(ю)
у(ла)виц(у)
оцілунку...

любиво

що(с')не(ков)три
щос(лва)ру(тн)ит'(пля)м(ня)хід(ц')
оп(ня)илім(оп)мо(р'i)
че(ве)н'олпнит'(пову)спл'ях(во)ч'р
ще(ши)як(ми)в'(лі)у(во)ли(стри)
р(чер)ої(си(ої)ння)ти(ир)х
нуч(тягон')сир(о)ва(ди)т'чом
вих.(то)іх(на)длін'(в)мирро
зо(жин)арти(ціл)ко(у)яр'

сірчаві золоокі веслярки

Рептиліє! твоїл'на багра пащи у оздобі
пасоці опорошен' жаб'ячого панцирю
гріеш луску о дів; що потопіл'ні в час як кроку
йнут' відбитки у зворот
звіряє та повилюва щирому урвищу
звірняє соломодер'ю сірчавих золооких веслярок:
вже ж їв розчищено нанизаво кривавниц'
на роздутті зринею воді шиї
в; зільне білени синшо саранчавої очирпиці
миру тобі Рептиліє!
весли до розверзу світлопузого океанію
по що варить свої ціллячи руки у окропі
мертв'яної води
о все магаючись викрити в собі товстицю
з'юшеної клеверною Матері
я ж мав – тебе в мені
плугаючи окреслять вари точ чашу
сіменіч морс'ких пирнад
весляріє брамовниу веслярки!
алхіміце захвостят' першоплавнем
zmішали як засипали ружер
віднесену голубицею
всім тим зглев'їти креско
веслеру у очно рвашу золоокої ре
тилії

нач твоя

нач твоя змінила
се вітро надична надивна
надпіна взяти з моє холоду
причайв
ся що ж я тобі як я тоб вже і до вбиру
а ю ту принагід'
випалю лісотоб ні а вербу
спід ка є ні
мир надтозвір озвір надплиї
всєо шумли й не до с то а тоб
нач тво я
сіл'омирила тером ноchi ти
сіл' у квітаї
мо?

свіжоскіс заборон

м'якочолі у час плавби
у час як затінок стесає білі плаття
у час коли вино джмеліє рону від
крапли о прачорнії у теплову пір
роздчеревілих трав' хмелілих чуйносоким
рогу та стегнів обрисок близку тіл
ярі о стіг летілися згасом цнот
й наповеніло ручаями виспілен'
уповно вишен' відділя
кісток розтисну виймалицю!
що ж пропикну..
о білі плаття зчервоню слідами
пробуджен' млії
пив виг'ю сік з черводоплідок й
виорю у животах та скронях кожної
бездодні насолоди заборон...

як ще не попіл?

частине обличчя впала під гливами сірих з-надкусняви мерв;
чатине! у самоту мандриву син'ва звісно за тим галлявинно
бо в най по за острах життяво не по змаган'
але мо може? надіяви мішати червоно-зеленію чорно-
серпневію сирий літавий вовчоягід мир на зодрану рану
кочуют' древні вписи обважніли щоки на вжовтоту сліпної
риси зтруйних лиц' вмашених довжинами міркування...
слабкіст' на них пливнито...

рбою шаблі змогою мотних нім' дужо як ловитва замире ми
то вже відмиємо йтремтіння зійде з черв зуба – той трісно
пасткою то ми за окроп за ріку за не глибочину ще
годували йбосоніж білина ще о!

благали любощи чекати на о несамовитіст'

хіба стриму безліч? в вбираєш здогани мерехтіння; здогна ти
сон молодої ями скинуто у млійну мовчанки борошиностого
обличчя вщентно роз'їдного коханім

спаленого легкозаймистим кінджалу

дивніші сон на твоєму передпліччі отворює у копания й що?
невже мною криницею обпоювати амотолою сичливою
осокою що багне передкісся й пострілів кіс лез нетерплячих
до свобод й далиши поцілити у вес' не вмирай – ця жива ці
лила вода не бо мов чио за тими по вікам го лосят' со
сочиння благаючи; о спека знур' мов укупі по двоїста зерно
мандраторію... від жага

псяча всеслизна

мний! бо поодчиненню серп! бо по крив'яні біллю
ти...! зрад' мені залишками піни на лобі розтримай
безлікого лебедя – розтрірви його на крик та політ на
передчасся та пса на шкуру та
гіену упащену у вимір ока...

о слини ті всі повеніють' озтоплюють' що залізом віддавало
безпомічно; шепочучи ..то шлях нескінченої жагущої
повниці! ні.. як мало! вміро малі! як ще не попіл?
вогон'ще може вогненвогніти

й так; вибухаючи зерном сміливо... двоїти лебедя на огнення
свобод!

згадку

сонце на горі ще літом; травкі ознаки його кола пасуться тут приязно з-поміж небуття розвидин – зачерпом трохи промайнуле весни; гора відходить від краю того; вона живе своєму руху надравлюючи волі – колив'ється на розжаринах сонця тремти від несподіванок що охоплюють підіймання разом; твій смак густився з шелестом очерету з гущавинами хутра тварин з ритмом окресел поля; як мій сум ширіє тим більше перетримує жага свої розщелячи злини;

о ти.. звичайно як переходити залишок пагорбу як втрачати його початком світу – як не ішому боці –

гаряча печена паланням розрита сонцем пристрасть

мої джерела вже тоді лилися ливо – якщо як втрати..ти...

мені дивиця небо – і сходять долом всі квіти стікаються перепліття поля щоб знайти рівновагу не впасти – розщелини сіють се повчання косить о любов моя ти

невже дозволиш одозволе же підійти як о торкнутися тебе дужче не змінити тіль вдихнути

небо тріскало лопали хмари хрускотіли залишки їх кістко під ногами був – ні неминуч...

там вмирати

б

пам'ятолив'ячий погл

яд

хода крізь час і горизонти

кін(ці)в(ки)час(о)ход(у)відки(ла)нн(я)мо
(по)руш(в)о(сп)окі(й)рус(ва)
без(водл)я(од)нин(у)ску(па)ни(х)під
жа(то)вою(спек)о(ти)
віч(н)о(тли)ск(у)чаз(валі)нь(гори)
зо(тон)во(в)іч(на)
бі(лісс)ть(о)ман(ви)біло(хо)ду(моли)ти(ни)
(i)без(у)хиле(бо)кув
(ча)кл(у)ран(ні)ти (без)o(хожо)сти
по(рове)деш(ед)ин(о)по(рісс)ю
(i)xo(діЙo)го(віл)вер(ше)лос(tі)
(б)ез(п)ере(ч)Н(е)б(д)e(сь)
(я)н(голи)сти(й)спа(ла)x(у)по(ма)зз(i)
ро(зв)кри(тт)ю(хоч)в
лиш(o)i(ти)тво(еї)во(до)вир(у)змах(у)
(у)ро-кін(ечні)(сон)цьо(сві)тло(нь)
(м)иг(у)тін(них)роз(бар)виру
(хв)
во(ло)го(нь)
а (ло)
с
(у)

дводикаДів'

зуби повнила О!
по т и тuge йнуї чим діви 2 ві
дві діви діводівйні!
щоб спізнитися все ж спізно
невміймаймане слам'!
двісті він!
він пайдучи доріжж восну
шо бо повивати їх страто
що б повчаснити т и м е
мовчання м й ї...
звірня моя... звіру!
я в віддаюс' втобі невмираю
до їх прийман'Дів гле О!
гелютична біла озапах довгий
як долоні
не зупинна ятобі
все все вклонюся
до Вільного!

моя б..

ти танеш мені бранкою!
яблучора коса твоя
смиренні твої люті очі
хвилюют' голів далину
ближня стріла обранює тебе
й бранна твоя смалена погроза
і брамне осмолілим
стужам сонцеріг дуж зіл'
у голодні з'ягіднілі
вустоголі болі
приймаю поразку
моя б..
бранко!

дев'ятилюб'є

ой як уде'ятели любила!
той ме мил що дев'ятий
повне колодяз' горіхів
ой усі червені
ой усі міцнені
ан жадну сокири цю над стане
ой як ос'мий воїва
дубнявий сам від 2оти
у крів'юкалинову ме мастив
ци зіпшицями омлівав
на пасовиці вивів тай волосся
моє мняв се бо люб
як сон-траву варюю
ай як с'омий мії с'омит'
сім' дібров палив гаєм орав
вишневочу крапиву
тим-бо хтів зеленого вепря
упіймати то що ж як с'омий
голос ковтнув раною вепрячою
зелен' сійнув
а як шостий є як скрипку йме
тріпочу з черевами тр'ома
з тр'ома рукамицями під струнними
як музикою себе си взвався
ой грає йму за скрипку я була
ой ек п'ятий – то втопілій мак
ой то ріс на луце ми кохалис'
розквітло ще 700 верб
колодязями споїв 200 русалиц'
що вклали вкололи у зеленьосив'
цвіт'о макове у волосії сві болотнявії
ой п'ятий воду надлобив..
а як четвертий мисливен' тої
стріли точив у землю вганяв
сторону останцю ядову жіночу
окликав о то я що йому вилас'
ой що ж стріли всії втрапила

ай що ж я ще не впол'ована
бо як трет'ого устріла
зі спиною вовчною з
очицями теменними з зубами
знаменними що той хижозвірец'
мені паспився й мав
й роги він свої відроще zo хвосту
й очи мої пив до вірніст'
мою лісом усіяв вустяну
слізодано свіжності бій буде
ой як другий явив се
ой як другий ояви це
то як вмів мене ятувати
то як вмів смерекою мені півгорла втішати
ой як міг човном гранити греблі сирі човняр
серцерусий мені дощ ізнайшов
із полину ой у полі у тому ми любі ой о ставі
близ' вигонів кін' ой то перший
той що має ніж
той що має серп між ніг
той що має сокиру острену
любий миллеї ті дев'ятилюб'є
серцев' моє розкраї серпанцев жовтявим
ножем поблілим
на рівнодев'яту біжен' частиц'
ой тоне-тона холодне лезні
у серції те що має ніж
кожен єдний! що ті 9т'
кусенів серця кида й промовле здійма:
це та що зрадлива
це та що скажена
собі се не лишу се серце труене!

ой чом се любий тиє то не спізнав
як дев'ят' милих коханити
однаково

горобина(ніч)перейми

пси ховаючи горобину ніч
ні сам однаково вбоюся ч'зих івних услідуван'
тісто собак улеслило нам на а кірка 10 два
за ранком я тебе
перейми чи(поки)ну(т')
перейми суголісці вітру
це тво я однаковіна світ перейми
лаштувала ошепоти у тім всерутягненні
білі черпиці вірних арна бачим мо всю
імняла
сліпі вони ті пси чи як
в них о переймами ходити
вісницею розродитис'
ліс – перейми
сутінки обійстя вод відходжено
вже остання – світ випав звідти
однак світ випав голосив щос' оно
схожем на а псячу ніч з горобиною спек ласне
випинна виворітку – ще є хлібом
викотився щос' кров'ярвіне
то він останок
що вийшло з мене

ступи о д з а

нколи після занурен' – стерпиш себе чи то не бува залишки кроку
всеокркованого – чи то не привид на голодні простирадл
виведних вночі голосом білого каменю
блідує скорботна відкинена тілом тіл' нічнистої брамви
стугоню ід' плоди стих річок відклеймням виспілу мову –
прихована туг – співай
визначаєш в в од почут' хитали гинули на два...
задуха – вони ж різали як знали паро
всім двом у хвощову древнін правчу...
сни спідкали тебе позаду
о се ні як перепо сили сівку
на інший слин забуття
дерної твані все оснів чутнячи вверх
споріднена хливні! збігає порух
часом гнізда вирвали древ співщо
зеленіє крином кора ясносиня
віддичини все урівнялося
наповле
що поєднав рослини у буйній лісопліддя
ворог насмілився відчути ранок передвбивства
і всі тій ще рваній місили від підбога раную віс'я
бо відторгнуті всім вдячним к р сонцю вкла
оніби за де жне
по терти й ступи о д з а

насолодою смисли

сон: бач як я охожа на тебея відтомніла несподіваним тим
голосним бажар'ям що не розколює всебирає
розвиднє просторунок як зблиз'ко сніг у вниз шумує перебісне
жне сам хлін відчаю постійне по відчаю за невтоленим...
невтолене – як обтікає перед тип моя невтолен..
бажанючи ті невтоми збиру сню й видихую отияві полум'яччя
зни
о х від тих тварнет всі тікли
сам дай мені однур руки й доторк чни всім дивам 20-те...
в крито о бач не от як не можу до хочу спотворенням о х
як тече невідомінно пік – всім тім усталлям бігносипно від
пересторог біжат' – я ж
відкривач й розсинивлює мне вогон' на чуйну орідну з відчашині
неспокою химероласк як рожевіє моя пристрастогін
це так як о полум'я що входило вниз одревлювало міс невсипну
бажанню о полумніло о
лин' одни задоволен'
на двох розвічнено
задоволенням очищуючи
се
нси...

мну що спізнав

коли знає я вмер се я відділив се в ід правил біди
я відділи в се й спізнав лови
сире вітрило! загорни ме правії розкли те що о вічнію спокушено
коли сіє сеї відто
як товщу свіж накресл відбув як здер пластії шепи ласости
ж відлитий за карбом світосію тотут усолоджено м..
усолодж як відділивсе себе тобою зморив
як я надйну осездер себе й оділився
й мну що спізнав
риваю потлін' аж назав і до я обмежу тони
од спізнав у чтку
первію саду..

Дитина Землі

...звідки прокляття? з тервої пуші долин терової – зуби
ватроопалювала жолудявл змії пили руки черевами лускотів ліс
опівнічні дерева смоктали гору й слід перемареном сліпого
від усього сли зову жердяним вмашу дракону
невимовленими головами ув'язненого силами лускавих гір
спини сторгнули мокрячі лопання удзеркаленні й вибігли без
відбитків у стежки повпадали слідками цвіту виноградової
спіл'ви
змій минанню у чащостозі хмиз собі ліпила на волоссі й змітала
в рік по двадцят' наїджених перс
пряло на річкового коня – щоб наздогнати чав сміху й б рив ні
сам діти ти в драконячих парів...ні не під плав'я вкладала ліс але
панувала на тому черевочому побіжжі – як рано пробудивш
драконові ніздря всі уклилися минуchoю засторогою плиття та
наслідку вогню джерел бо відlistіє палило скиби вни течій що
поверх судом вирізняли охвати до появині у світ Дитини Землі
вповно білої і прикрашеної червоним світоспілім потиличним
оком перед поразкою не в сила намагання стримати ридаву по під
силу міцно перейнучи відторги від того знаряддя що о змусило
біл'
віднаходити билося серединою опівно здавлювало сліп у горілі
розтяжжя веселого світлоутвору на тому здобутку – єдина петля
що виривала о зв'язувала
перепоння тину – свідчило надов то ніч
дракон луска у жменях гір дитина вповно знесилена сіллю й
повідчуттям вийман' – у сл'озах її спина не спиняє сходити
споминами її шкіра ллетяча все стугонит' оберемок нічного
забаву – від пуповин' одріс вміцніє слід дракона що сповнював
стежки псячим криком м'яса лелис' дерева у пахощі дитячих збав
що від ока кривавого ткли згуби що від солії ллявої густився
окований запах сліпо вижатої сірки й теплої спраги за смолою
оловів
се молоко тієї що не принесла мене в світ лиш пут' накреслила що
не від здіснений на ровах понад лісом літати тугонити попід
сяйвієм шипін' драконячого голосу німого...
ще ж не народився...ласкво утробу звогчив лісняв надрібку пагід'
шалену хованку смеречч на дві гори між ліс осну злітаво...
і плавився між ніг її червоноквітнім струмом...

оє! глиб' корін'
оє! глиб' корін'!
огневу ластівку ріжу
як наповни ясен ї кров'ю
просопосію
оє! глиб' корін'!
огняву ластівку краю!
у огні яєц' ї
во лосся орошу
просопосію
під ріячною щоб у тего
ся
тавром тобі на спину
у легені – не змоліш
в ту мене свого
палаючого
що в серції трикутня
м'якіше ї
середньоягід ї
вже одкопана травиця
листіво чарунію
вже звари зіллячи ввиллені
на дорогу твоє легне!
о хай огн' буде свідком-батьком!
тоє буде любовсмерт'
тоє буде коханьомогила
тоє буде печар' попелу
в того серце глиб' корін'!
хто до відчаю буде за мново
хто до довічне буде олідом моїм мо
моєю тінню...
(тлітіти)

охоронці крові

дикісні до джерел відвійнені вже кріплені в'ю(о)кров(кри)
к як змагання перестрибу й через належні губства

вони ж м'які й полощат' ласку
вони одні невідсторонені вдивні виповнені гомону знищеної
святеє оряснення уповитих бо плодами сповноспіл'
запал' що чи каючи на варту не знали де яття
з якого з того підснилися бурі ні вже ос' туга
за війною прийшла вони так... тугу тягнули попід нуд'гу
бажали сильніше за жінку
бо кривню близкіст' соком вмитої війни
ломоту кістки скочуючи у підстави долі
відганяли все що було менше страху
що мо бути більше страху різали на всіх
й тих що зброєні – різали на п'ятьох беззахисних
й тих що без зброї різали за одну жінку
Та Що запихувалас' землею й порожнилася
відблиском кривавих плям...
о цеє найвищая Любов до Неї
Тої з синіми вустами
до Тої з дірами є що нісся у личиї
Війно! твої дітипадают' тобі до Рота
ковтай їх повіл'но
вони ж бо забудут' тебе й покличут' знов у
покличут' й будут' вклонятися як богу..
й будут' поїти тебе ллячими барвистими нутріннями
о, не забувай їх Війно! вклонис' двічі й розпали у черепі кожного
прокляття бо се ж діти твої жертвоні..
вмітії пророчим багривом сміливі одинокістю поразки п'юто' губи
вже одеревенілих жінок які не здатні вже родити тільки
проковтувати знамення й скроні увішувати намітками болі
дивис' розчинено Чорновсого кров! Чорнопіхво...
вони йдуть передзаплідновати Тебе з
бажачі Смерті великії Твої сімені підносячи Коханці миловані
надто мертві Охоронці Крові
стрічай їх, Піхво! й ороси...
своїм просвітком глибин Сенсу омиран'!

ж(ни)ва(це)пере(сти)г(ліс)т'

(п)овис(н)о(ві)ви/про
(по)згад(во)тво/ло
словосило/м'
(во)їллю(п)о(лечі)во(ті/л')
чуван(ні)o(плі)мн/ні
ти(ж)відняв/є
(он)я(мно)ж(на)д/на(ва)
(жни)ва(це)перестиг(ліс/т')
лугчи(крі)вта(нн)ям
грозі(звя'я(з)чну(о)тих(ив)ні/в
борозда(рвуч)е(плі)по(чорн/т')
(згару)жад/р
ве(н)р(б)ни(роз/тям)
мірнячимо(р)вини
охлід
червен'(ліпи)північ/ні
мітнен(яви/че)

теєн'к(о)

(а)над'(том)ущ(е)плосін'п(л)овипліддятім
(н)ціла(н)по(чим)у(н)вилі(е)у(піт)инн(я)
о(све)розі(до)по(бажж)я
таєн'ко! темнина оздобу хве
(аби)те(тісно)темінна
споно(члив)о)ви(з)до(гна)то
отемня!..
усолодо проклят' стійка гущиста
безспомін'тікача(о)питисе(топо)м
опитисе(трапо)м
всім тиг у дні...

молодіст'війн

молодіс війна як чекає на другу

(війн)зміну(війн)од(карне)чи
осаду(зна)ва(тим)гірчил(ви)у(по)дірово(трев)
як(не)пи(чи)я(ворог)родиво(несе)у(бік)що(си)
ті(тя)такрив'е(є)е(ул)літ(мжи)твійн(сполох)
(роз)крив(ч'го)як(на)рійно(спек)о(спису)
(чого)мало(не)тих(лиш)вдла(жли)час(о)
нищила(й)вала(пісни)й(млес')
такуючи(ненави)позпіка(ю)й
mrітію(те)o(нов')

чарівкі(у)тиші(ту)чекав
що перед іншою одна рожена ним
значила вірогідну свою волю
то вже як зародок роділля війн
у спалаху двічненопоразки
на скривавлень хвоста вже тіснені тевійнії
дими
двоюніст' війн сліпочила
ті стаї стебл
все ж без поразки крик..

тоді сон твій правдивився...

Підземна Дів'я

...сліз потовчено синії богиці шукачи пір'ї дорвати синюю безусто таврооголосі свербит' наріжним краєнем могилиці ступаючи на ті потрохи:

з а краєм гора є з а горою бавлене поле а з а під полем печет'ся удушена сілл'овим моря уповнена лісом осинена плісом дівея чорні стовбури опочили її серце квіткі паротті спізнили осоку краснобіч озер чолиці
сорит' дівея плодистим ліщиновим піском
руками-вращами хребтиці мовоту заллива підземну:
ясен' мі молоден'
ясен ме потятій
вилийти личко моє
у доші прибратим
виріж січку мені
на сонцевербії
спий із річен'ки меї
мою яснусмертон'ку!

бавито

незнаюче
тебе б собій напувала
незнаючи(й)
пест'! пестячи приход'
Одинокий бавител'
виход'-оход' мені у сповід'
виход' бавителю у ніжніст'
ой-ход' бавителю у повін'
сам знаєш тіложаттю щенту змлою
й розпрямлю
твоє бавителю поляття!

дівоща спражниця
/люbidіра/

ріб'я(су)ми(ро)сур'(неч)мліг(мло)ста(ти)сір'ю(ро)?
клінна(ри)тиці(о)пла(з)шо(н')со(мрла)н'(ви)рят(у)з(у)чи(не)
по(рви)зі(три)гоши(ї)шу(кач)ку(о)спад(иши)у(тво)р'ї(ше)
лу(ше)ю(ще)ся(од')шо(пір')не(о)рос(паркі)жж(і)оре
струн(ни)ці(стрічко)олару
лук(луг)же(менн)о(люbidра)
ледіпє(мсї)мї
со(по)рин'(вин'лядо(у)потті(оє)маю(тві)ївку(на)хор'
(од)крівчити(огл')млинницю(ше)дро(дарку)й
зер(чпо)ю(жит)ка(ми)то(лята)ми(миса)то(тіло)м'є
од(ври)чуй(ня)ру(ме)лу(мечію)сурму(сир)ви(ша)ой
єк(судом')чи(сто)б(хли)вок(орме)лож(од)з(нею)
чаро(ту)осм(у)черти(ця)верхо(лю)б'я(від)любел'
чимал'чи(р')
яздро(тво)удних(кошар)иловії(запа)лен'
суходолу(уст)
виплавлені суцілі всецеkvіто м'їм!
бираці садовиці брід болітавиц' хо вирі мляї дроткові рябкі
світанки твоячі русламнє! перви щедрі на вмлівання плазні
на брали орення
повеніїм одліто радо лакито стіг луб'ї вери росисту біля
argonієва віс'
глибше...
ни

сестрополеє

полеє як узяв се я перейти
полеє що хамеріоном безгречкопоцвітне
а оте білес самого полину осідла ружне є цнотва
бо ще шия світинні син'овою почарною о є
тая дівеча її коссія очаренна бо ж як озплетне все
є множи т с е всемноженна
як чеше її згори у під верху то вона от

як річка розливає всеї полеєм свої тужли
во о пасемиці обруспені он як золотом одлитнє
всеплазуют тії всії волоссяннії
як безміж поніж воліс'
загрозини бо як встроми тесе вона у о землею гребін'
безгречкоцвітнє тугою посинілим сліпучо
маковніям сон-зілля м
як волоссіє її озверзає вopolеє що й в о ньому
що під саме о ю землицею ой вповної олосія
але все ж о!
вже дике запечене вогким осипленням і як зереном
пташиннями очима ті пасемні цвітенія є як крапливо
парубочнієм корешням и ті волісниці поплутані
ой хтіла що розрила мені не яд те підказати
бо у лобі без черева сонце наліпле не
с ж брат її о тут й ес' у ораненію
се ж пекуча моя що воліссямо одарно труїла
то о що дес' сокиро моя то дес' та і впала
на і коси річкові логу й без лістинок гребен' земля
навпакиці їла
волосіє впало мак зразив гречку соннотою
впав од порід стому брата сповіща
ти як стріла моя oko і пробила стала вна як усюди
стало вна випаленням на мій спині
волоссіє знак студеної приязні
від ранко о то не відходила
все бартом наї іменняла
все милейн'ким
о ж буд'мо теперее прокляті
сестроє

Спасибо! Сколько я буду мила!

стиглона

ти ж моя! як пристраст' застогнала до мовчан'
пекел'о тягнуте вмива заплющені красою стегна
Жінко Лісу! твоїв овуглені судомні раменисті стрічч
всевипале ти перестигла й тріскоту ту шкіро(ро)си
ту співню ж них ти ж о! не зкореню табуєш злі оліни...
твоя жіночва тріскотит' у мене на устах самоповнієш
перестигла
мій клівер у твоєму роті славе біллю твою непочатіст'
Жінко Лісу! галявина спеклас' на сонці ай ти й
всечекаючи підносиш перестигліст' у початок ні кінец'
стиглонамао

(нн)про(ще/а)я

(роз)різ(о)ріс
з(над)твог(ко)
(стям)мох(у)
(й)траво(була)що(коли)сь
тво(їм)т(у)луб(вим)тво(їм)
тво(їм)жа(рни)щем(тво)їм
і(вог)ко(тіло)
(стям)від(дав)
о(семи)спо(віще)нь
(о)дим(і)хви(лля)в(і)дам
х(а)й(ви)цв(іл)лію(те)
ти(і)сни(і)спога(де)
х(а)й(роз)не(сс)я(сік)
бу(ремо)в(кров)
пів(ден)нори(б)в
і(до)торк(н)у
о(кіс)тко(в)(і)по(ло)тни(ш)(а)
(і)якк(и)ну(чи)з(маг)а(нн)я(ше)по(ття)
(вв)ерн(у)мо(лю)б
(і)нє(б)ага(то)за(х)исти(н)
а(ле)про...ще...й..
..до

ши(ро)зчи(не)я

іт(в)ій(ни)йсм(а)як(о)
п(о)ріс(од)гірк(о)ти(нн)я(м)
шк(ір)рн(е)
від(о)ми(ше)дво(веж)о
п(е)ре(роти)ск
тл(а)с(у)o(стрі)e(ч)
ви(в)ча(ви)біль(шес)ти(г)
уст(у)пів(д)жер(е)ла
як(те)від(лл)я
л(о)спо(віч)
б
а(жа)ли
(в)о!
без
(о)
(пи)н(у)
пили(нн)
о(схо)дь(о)
(по)вінь!

ТИОКОЛИ

(о)коли(ти)вмива(у)в(олісі)руками(оїми)
(и)ридала(про)після(о)коли(ти)про(потім)
губами(оїми)про(після)миливи(в)
о
доторколинив(й)мене(ї)про(після)шукав
о(у)тому(снопов'ї)оніжн(о)у
(я)лила(ті)сподуж(о)я(ліл)
(и)очу(лані)о(ж)нівірни(х)ялила(і)чув
(твої)млиз'кі(вод)оростей(ніжні)о(ні)!
(о)лила(і)чула(о)то(й)смак(без)ли(о)мої
виспово
(о)ден' набрякає(ε)ніжним(ні)жне
купаю оліс' твої згадко

спрагнуча долина печер

виролив вечора парує голоду роздягання
здожени
всіті озір'я захлебу о зелен'
в печеру!
бо не тепловогче її поміл' озсуву
татвоя нагінь увійде в моє кори
слухняна дичаслива
яд' віддаю плотнур'
пульсотення пробиво щіллян'
лев'яноцвіту
хапан' й
мою русу горлову виривання
відритмено вилюби в мені
нову джерельну діру
ковтко та поглиняв то
витону
топись... я знаю тільки вхід

розгніви

розгніви дев'ятого рогу оленя
від озера йшовши дев'ятого
пориву від плеса діявши
кому звідки рознести хотіли
тивні того вепряку й того
манітного лада отріс' же минул'
оверни ту олладу оверни
тламом і(ве)і(тис') і
брамки(су)у(лле)і(ви)
тому

спека

м'я(віда)

ламін'(лл)ачч
лоди(ід)месе(лоре)ною(ту)
латру(ле)ду(ло)
(ло)слин'(лич)ляду
латич(ки)ли(чай)'ліз'
леживо(литя)ї'(лиш)ллі
лиз(кий)у(лонії')лебес
ливнодича(левіан)
ліб(у)л'я
ліс(та)в(ки)олледжуют'
лерження'ліговиц'
ї'м'я'лайдуг
ї'м'я'лакосів
лочут'
лив'янки(либу)леют'
листівочі(лещі)є(лю)
є(лю)одночин'(ле)лю
лас(щє)од'(лоти)нки
ліс'ще(од)ти(лле)
м'я'віда

отвійно(та)і(лля)т(вій)оч'
тобілови(мариви)тобі
тіл'тобою(бачи)то(ростін')
ошо(хо)пле(н!)ла(глядом)по
твоїм(а)
твоїллям(зма)хов'(чи)м'
подивами(світ)ло(а)
утобії'
те(бо)ти(тобіо)
оз(нес)ти(лід)ня(тт)утобійно(біч)чи
від(нес)ти(з)полу(чч)я
твійня'означених'похочен'
твоїни'квітноколанид'
твоїл'(о)сонячніччю(іддю)
твоїм(о)доскона(ліддю)
потвійноміл'
я'відбуваюс'у'орниці
твійновусття
іспадово'довковію
безоч'виймаю'барву'своєм
потвійносріблоти
соч'сяяв'
о'!

мор(яві)з(піт)ні

то(б)рів'тво(я)ру(ну)л'
міння(ви)й(о)сад'тік(тво)х('і)
водо(rіc')лив(ще)мо(ч)o(t')
o(пив)то(й)ба(го)нол'в
си(во)ко(ло)ло'i
би(во)чи(с)тиш'(rіz')мар(y)
си(па)e(на)по(чи)
(rіz')ох(ла)d'(чуe)ш(ти)mі(йо)
(cіl')з(лиз)у(cіt')
a(син')за(на)со(ти)iд(чу)й
ше(i)та(k)чуй(до)vід(o'i)
смі(t)ки(пар)ко(без)e(m')

отиша спокої безхвиля
мокри рятують однаковіст'
ти б міг віднести ті дарунки
воду підводнобо
воду тогощо ранить
всеодним лиш'
разом вітрян' і співвпадин' до
пустом' війнячий біжец'
o'безвіст' пірнян'
ти вирокова спадщина липіл'
віднас споходит' відністю спокус рослів'
o'вод рослів' o
либ'lіво'чин'
відняти!

сестро
/дволонне/

ти черна над о о я сестри це
чи черна падво о я сестри ц'
як не тво я не згубо то моя
сестріє се тро нам на одно
силу губи ти по різно відні чно
збагу їдати всім порожнє чи я
навмисно син в нас єдночревно
то чи в моє тож твоєм у од
аж о відштовх не у яву двох
сестринця бо як син один в череві двох
чим бажно очоловічен' бур'
як спиняти крів на потилицю рванню
як у тих орідді зломити поділ
як о тут ми на двох...
сестро! хто пологами буде хто ніччю
розірви мені братом
ще б і до змаля вийдя неогине
сестро! як сім'я поділемо вже як воно
у нас у обважніло й спіймало де?
як черево од ж де ковтати з зі лина
борот'бу у ниву
пад(ай)проси
сину два лона
вже із двох одночасно вийти...

ще

ти(нн)я(ти)
се(по)не(у)без(печч)ни(м)ти(ра)ні(я)м(лют)i
ти(нна)ни(х)дави(ш)
(с)я(сла)б(у)чую(чи)й(мальо)вни(чч)я
м(пекл)ра
мо(за)мор(о)з(а)ми(до)ніг(у)ніг(ни)їх(ні)в(б)а(ви)
мо(х)неоточ(нє)з(пє)чч(два)рівні
пар(суви)на(д)на(м)и
рівнії(поо)неосьї)неб(мар)хоч
(у)спожи(тї)их(влу)чч(е)н(о)бо
ах(ріж)як(я)у(споко)ї(отом)на
як(я)од(достиг)же(напри)год
най(мла)нн(я)ти
ах(знім)ній(мно)ї
пот(ужж)янад(мерт)в(е)кля(тв)пи
зіяніє(у)бро(н)тремчч(у)
(у)чека(й)битв(вв)іг(на)o(по)до(ріж)
трем... (по)чii(х)відбаг(ах)
тремті(чч)я(по)об(тих)у(віль)
сад п(ах)лає

нашип

шипишипши(а)на(діви)ці(жага)
у(б)ра(н')о(гіл')о(жало)вил(пік)
жаг(о)ти(в)ма(с)те(ноч)ки(о)він
о(ч)кимедо(по)солон'
медо(на)тос
лано!ввірни(крас)о(на)прясло
ввімни(со)ой(со)надзір(ни)вцю
(аж)шипіла(пли)під(тіло)
м(дів)о(ше)шип(узли)ла
все(у)світ
воллю

(по)о(ле)

по(під)у(тим)томи(те)
томне(баг)по(о)ле(го)лод(не)
невситиме!
во(тут)ли(п)шс(но)хіба(жми)
поваг(у)що(од)гід(мерв)на
як(по)о(ле)не(від)пла
в(н)e по(ор)жпе(як)поо(ле)
не(гід)втом!
сухи(мо)пірна(ми)
хиж(о)во(дз'об)а
зни(ш)и(ліп)ще(мене)жмен'
спопели...
(чи)впо(ри)й(чи)од(род)жу(с')
спіз(на)m(€)орац(н)я(між)
чни(мо)ллужне(i)ватро(y)вни
різниц'(лиш)у(подви)г(у)захоплення
стискай мене...
плуг овігне ниву
жито!

арфаліс

арфалії!
сад(ниш)то(лев')е(м)ови(й)ліс
нове(смерк)а(за)врод(жен')новостовбур'!
що(ос')баг(а)товпи(в)звіл'(на)ю(чч)
маси(спо)га(д)у(при)й(ле)шп'
смі(л')та(до)ос'(по)г(i)дне
літовипаленолісом
ліс(як)зрін(не)с(то)в(бур)на(як)
арфаліс
зли(ме)звук(у)при(па)лен'(тиш)
ю(году)в(а)ти(сніп)змі(ша)ти
до(лоне)ю(годі)в(ни)к(а)
як(арфи)з(до)жен(у)ті(всі)сил
ми(по)стов(бур)у(чис)лемо(е)?
під(по)в(з)е(ни)до(велич)во(сте)
не(у)буття(о)все(злив)а(нн)і(вім)ну
(д)овжина(як)стр(у)н(у)по(множ)на
се(роз)крес(ело)арфи
(шо)стовбур(зник)у(її)подо(р)о(жах)!
хilen(их)во(тили)сти(м)
ааарфооллісс

арфи здобули спочив у тиші вторгнень що ж як стовбур кинеться
впійматися змією на ослоненому вистрибі інії у сну арфи
і задзвенять холоджені проходження сам ліс здається нам
полоном бути
будити стовбури щоб наливались арфи пробудженням підземня
сад зпищимо ж!
наш корінь знайтимо б ще до так... смак зголоджевие почивально
нам не м'яко...
зілл бач отраву!
арфи розмочені всеубінов'яті як вітрільємо..сміх!
то скойлось: новопосталий ліс
домівка наша
прийми відбиток

схорони за коренем!
посій нас!
ми поростемо смоливим ватри на сурмище видовищ
посій нас здичовітро!
посій! ми новозійдені новоспівані осумлні чавинн безіменного
сліду сад спокушаємо лісом
як арфу стовбуrom
нівчи спокійниць! слід розверзи глибо!
вже завтра мусимо спокусити гнів...

довійною

... і сірка буде нам вже за дівчат
а дівчата – теплокосі ляклівим гронам
ласуничву подаро рут до ризику
здогаду про черев'янкі кохання
несила нам забутис' як непробачно
остигле – несило ним озвуку
віднеси до пороху полісу
зерна вдушують' у свої м'ясоліті бáжи
дівчата оп'янілі засмаком латуній
сірчані боги вже на вашому плечей
розмастогустка рів у полем дів
і нам оце зміняти?
на лагідних плечів пилок липкий осуцвіту ядрі
і втомлені поснем...
вже завогка ота війнява смерт'

стерта мова в собі
ще до появи тіла слова
ще до вмінь-не-вмінь вимов –
надвимірна повнота буття!

біло ватро!

солоні пригод м'якнуть на підпалубне кораблі безвітрилячих
врива те під осінь

он осиплевим струменистом перехворні слід на радість моранень
що близькість від тіла страх сповну над отим прокляючим
вимагання більше осکлянілих випородкуватих середсім'
застородже одієних потрученъ

бій

на от розтанула хвили сам беру що б у повно повернутись від
нам різно одну по безди двох ні у тих так

ще б більше пересторіг спійма

ти кременні розважливі одиночини ладу

сверг спільну відмино нам наспрвд

всезаймни всетамно

біло ватро!

ним вже досі

оповідне в черет
ни вже ос' й у черед
ясуй по карбами
безлагіддя катів одмічені
тіні їм минув ще на
поріг пускати яму
на вечерію ворожам
носити осолонімій верби
на у перед сирі
рні од бо тобі бог
на декіл'пі сполу кори
одріссе вірнопомножж
під уклін' велике по
нас сповни огном
натисняв'ї бережж
сони підмаж те
спливає
звідки
с?

зни! О д и в и !щення

ніло дна іст ара езве чренаповле
довин убе з
бере зий чави т'
все бо о диви!
а маломрій!
одоскон але не півкружжя м
смоли то невсіма седуже
впрірвукраса
се до сконаленакрасночищеня
от нища ѹ сконе н а
їй не розмитавіс' жива з о
небутті тое повстаніє о озквіта є
ївипалю є над ідіменн я м
міц'чу ѹ рос оквітумрайли в
а осу х очопечено г димни ш
свіжно сед' запален г о
я орму ро й о овершеніст' о
тві міша осу різню є
південіє буд' як орені я
доутворе ва ком у
ожив одовершен' без вміст у
безкрові наллій трох йщ е
вибухівки увже міжокрес' лим бій

на(о)в(у)

тобі ще пізно відтинати руку
а тобі і є всепізно відусікти спробу рук задиху всі прибічни
варнуван' обпікти снігоусміх о кілкам океану
вимордувати у сон поліжні україни просякнення висьомих
вилизіти у
зломлю о до шляху
ереници! хліб сплива у тіло розмарніє стог по вийлиєрід самих
ощукапців
омертівни сивдячч верескли поотужжа а на вихре!
омилуй полуудневий вдостаний дібр
соняшнє передозпухнення верен – блідим қрив на божж
крило по затуханням по сам у у тих безпеках спека осоломила
вігне стівп бережена праведнице змащ уразковим бо
переліснице узлісне вир по бджоли перескіпне сохне під яр
верескливо вбіга
потроювання замаху трапел' у тіло смеркну по сніп смерк гукає
біложона
по ос' вона гукала пташву отрутим напувала мліям вишину опід
усклала визріла
пам'ят' про здушену надвію неостанніст' малих здеревілих
блукайнів
передднів вам
сеmak стріляє узвишию покій ниво вооч – се є оте бліде
поодклікане дитин
ос' в ори його поміж ніг ос кілля відначинен' поспра г ввернеш
хоругв стиш по разом у бій увірвато спід одиничен' верхів'
грушуван' дниз зокоріно переймати сина – во то втрачено
чорнобіжжя на всіх порадіє й вийме сам у всіх мечах загроз з по
борот'би до низу висмокнеж пов'яз' стишу по кровенію здолаемо
мерт'!

не

я же тобі зненавиджена оснилас'
я же за те тобі ненавидно посліпла як
ридаючи зміліла сліповно
ним вся та ненавидо о чиста!
так ні не любила ж
ні всеопувала сліпнучи
безхисно о ненавидні що до
не на тому вте й забуто жаліст' у пам'є
втиск кає по ще ти так не люб
той вже далейно сон іскрино
ненавидін'
ж то спли нам
так ні
не є має
згадуй чимало
задуха
порожня
посліз

рідро

рід у рот диви входе
сама боїш се рід о рот т не дихай!
рід спалахує пізнання сутомне у роторве рід у тих нива
не одразу не сама знає роту оторкну у се рід
навпаки родує рот у роді сил'є рот у рід то
роджено
в
рід у ротії згасає
кин' до вміг

вторгнення трави

(p)от(с)повни(л)о(твоїлісні)печа(лит)рави
(с)молироси(з)дійме(п)лід(о)сонцеговір
коровусто(е)x(о)тіли(б)o(плес)'ї(тамува)те
на(то)чаш(нам)про(ліс)про(білеврод)
(с)мов(рук)рот(чуй)саму(по)корін'(толо)ти
по(сим)(втор)гнуч(широтраво)
осеред(неб')змовкти(i)ти(бо)
лісорото(м)спечи(чуй)відголіс'
посонц'(май)нас(хоч)пам'ятати...
!спритний лотр
спонукач пиття сил'ний
слабец'віщолюбий!
мак(шал)зашиблюне(ту)лас(ті)вню
(з)печер(овиш)хиж(білобіл')
як(маг)чи(в)тому(норі)глухли
жолоби(чуву)чи(по)тичну(чаг)
т(лета)ти(полегш)a(чи)ж(я)долу
(з)мила(по)бoso(час)y(чи)чекай
ви(запах)ласкува(ж)
суцвіт'спокоїла(c')аж
ліс(де)ж(j)
перелови
ц'

вс'ому океаннячому плину

ніж не дозволами тобі владарува підвідати про те за небам вір по часом ти сил'ніш?

не я та я о океане – чи ж я по я сужаттям відроду побезно твоє океаноплиш!

щє й сутінок поокеанить білле

й біл' та мила бо жіноч води потвоє віддя!

о оке а ні є по рід твій я при й шла

прийшла як не омилує все рідно є посіє маків' у твоя чину хвилишу

хворбу хвили.

не змирюся! оддячну плиномвіл'ном!

всерозвіл'ню

ввіллю посутін' свое ти згориш...

і зміниш колір вод своїх Еане!

і зміниш сіл' оріччями Еан!

домовний світ сили пракрику

*стерта мова в собі
ще до появи тіла слова
ще до вмінь-не-вмінь вимов –
надвимірна повнота буття!*

світ зародження мови наскрізно довершений – коли немає визначенень речей – вони чистий звук – чисте відчуття – чисте зачаття... безмежність прямо перед нами; голоси до-відчутого; тіні вогнів чи лише їхнє можливе передмайбутнє – прямо – надповерхнево – в нас; стерто початки означуваного – як усвідомлено відмисленого – коли кожне слово – ще ненародженим є – а від того – святе передпочування вибуху; святе несвідоме!

вище за нього може бути тільки мовчання; але мовчання – до-дієве до-слівне вже у станах до-передчутого мовних тіл – намагання кричати – є першим прадавнім зародженням часу усвідомленого; пракрик смислу!

ЗМІСТ

«Радій – се Слово перенароджує! (передмова)	3
Ера наденергетичного Письма.....	6
таврюочизерна	7
вудли	7
над(богу)литва	8
о є т и я.....	8
з(під)річе(в)о(я)ре	9
тобійу	10
єй(див)ватро(дів)о(ліс)	11
як(о)ле(ой)грін	12
м'я [отопи – лих]	13
млиємарво.....	15
що(ми).....	15
чорна крупа наокруглец' щоли	16
м л и а я	17
спермов'я.....	18
с о о н	20
м р а і я	21
р на а	22
т ' т і ю	22
болітокісся	23
пранул'	24
вироків над нами не існує	25
т о ж б б	26
ожвже(не)дика	153

гіпнотичний жезл	28
н е від п о	29
я ж н е о	30
понаднамицезни	31
потойбіччяскриня	32
як відпускаючи як	28
свобод.о	33
острів.....	33
садо(во)маз(не).....	34
оранка	Ошибка! Закладка не определена.
(за)плям(іл)ь(поз)начч(я)	35
хочи. летавиці.....	37
АНХ	37
сфагнум	38
мільмоельмо	38
(о)смо(с).....	39
в а я це.....	39
нестачі перехресть лáвин	41
щілинавь	41
lac virginis.....	42
Вірність – свобода Повернень	42
майбутня пагорбовості й розбіжних далів.....	43
бета-роздад	45
ефект заміні дії знаком	46
вгнь + aa > oo.....	47
безтвоїнні тепла	47
еро(стовпо)їди	48
o(pp)ва	48

менгір	50
надбудови енергетичних ям	51
ніжномокви	52
(ти) плиття	52
о'тотем'	54
а(лед)о	54
з(а)б(а)вим(i)д(i)	55
лан(нява)дівота	56
заклять до зелені джерела: жінці з риб'ячим хвостом	56
твої рухи	57
(над)від(пили)чутні(сть)	57
ламкі русалячи шиї	58
виклики демониць	60
во(на)ліс	61
олюбові́мєне	62
ле(до)дів'я	63
випнутожінка	64
. марана	65
одіселями минулих пристрасті	65
еловію	67
вороже(на)вода	68
(т)опіл'нищ'рухкі(чари)	69
.ти	69
т(вої)хво(до)сон(ц')кві(ти)	70
окрі(з')	70
над(мак)ом'я	71
у. ра. з. у	72
вибух нульових енергій	73

а(ре)а(лі)о	74
(о)мла(з)ий(и)	75
е(рво)но(рве)ц'	76
за(обе)мов'(ріг)	77
чим тे знати.....	78
бо поки мир	79
опли(й)де	80
серпа(i)н(ки)	82
гилеї сну /птиліум/	82
екстатичне безмежжя (контрромантизм).....	84
на травен'	85
лоні(с)оленії(лов)	86
коханому чи.....	86
(о)до(о)м(о)уз(о)а	88
лій(мі)йми(лен').....	89
жадалиннота	90
чу(йни)й	90
драгво(мерена)дів'.....	91
(а)де(ε).....	92
толенавишно.....	92
арф'яр	93
(ой)не(люї)єї(сов')	94
(веду)ння(ча)сіл'.....	95
ти чи може горіти по ураз мною б	96
відлюбець	97
о Гурү!.....	97
рудоволосому музу з безоден' мороку	98
питі витечи	99

рудовля	100
війнячі косми.....	101
p'	102
зав'яз'	103
(мла)ма(о)рин'о	104
в'	105
віддатим	106
брами окису вуглецю	107
о а ї е!	107
спражка рудож	109
мава	111
початок верху літер над.....	112
циклу (С).....	113
яд(у)як(я)	114
розтравє	115
тобою ти є.....	116
їж	116
проникну(та)самка	117
незнанці	117
300 піхв	118
жіночоспермія	118
хлінота оустених діброзв	119
любиво	119
сірчаві золоокі веслярки.....	120
нач твоя.....	121
свіжоскіс заборон.....	121
як ще не попіл?.....	122
згадку	Ошибка! Закладка не определена.

хода крізь час і горизонти	Ошибка! Закладка не определена.
дводикаДів'	125
моя б.	126
дев'ятилюб'с.	127
горобина(ніч)перейми	129
ступи о д з а	130
насолодою смисли	131
мну що спізнав	131
Дитина Землі	132
ос! глиб' корін'	133
охоронці крові	133
ж(ни)ва(це)пере(сти)г(ліс)т'	135
тесн'к(о)	135
молодіст'війн	136
Підземна Дів'я	137
бавито	137
дівоща спражниця (люbidіра)	138
сестрополес	138
стиглона	140
(нн)про(щe/а)я	140
ши(ро)зчи(не)я	141
тиоколи	141
спрагнуча долина печер	142
розгніви	142
м'я(віда)	143
отвійно(та)ї(лля)т(вій)оч'	144
мор(яві)з(піг)ні	145
сестро /дволонне/	146

ще	147
нашип	148
(по)о(ле)	148
арфаліс	149
довійною	149
біло ватро!	151
ним вже досі	151
зни! О д и в и їщення	154
на(о)в(у)	155
не	Ошибка! Закладка не определена.
рідро	Ошибка! Закладка не определена.
вторгнення трави	156
вс'ому океаннячому плину	157
домовний світ сили пракрику	150

Літературно-художнє видання
Оля Мальченко

Орна
Лірика
(укр. та рос. мовами)

Paul Klee. Ad Marginem – To the brim. 1930 – малюнок на обкладинці

Підписано до друку 22.01.2013 р.
Формат 60x84 1/16. Папір офсетний.
Гарнітура «Times»
Друк RISO. Ум. друк. арк. 5,58
Обл. вид. арк. 5,81.
Наклад 100 прим. Зам. 46

Видано та виготовлено
Видавець ФО-П Стасюк Л.С.
м.Хмельницький, вул.Дубініна, 6/2.
тел. 0978557497
E-mail: lilia_stasuk@mail.ru
www.lilia.at.ua

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготовників
та розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК №4270 від 22.02.2012р.